CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"Surely he hath borne our griefs, and carried our sorrows." Isaiah 53 : 4

APRIL 1st, 1960 - No. 438 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B. HAMILTON, ONT.

15th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

Leer en Leven

Onlangs schreef de bekende medewerker aan *The Banner*, Rev. Rolf L. Veenstra, een opmerkelijk stukje over de wijze waarop de zendelingen in Nigeria te werk moeten gaan. Zij kunnen zich uitputten in preken en gesprekken, maar wat die Afrikaners meer interesseert — en waar zij ook veel scherper op letten — is hoe die predikheer leeft. Wat zijn zijn gewoonten, hoe is zijn gedrag, kortom hoe is zijn practische ethiek?

Wij zijn anders. Wij zeggen dat een beweging of stroming beoordeeld moet worden naar haar grondslag en beginsel, niet naar haar aanhangers. En dat is juist. Zouden wij dat niet doen, dan zou het erg moeilijk, zo niet onmogelijk worden een oordeel te vormen. Wijzelf willen ook beoordeeld worden naar wat wij leren — naar ons dogma. En als iemand een misstap doet, wensen wij niet dat daarmede onze zienswijze wordt veroordeeld.

Doch hoever gaat dat? In andere woorden: in hoeverre staan wij toe dat onze ethiek afwijkt van ons dogma?

Nu is het eigenaardig, dat voor veler besef de christelijke ethiek weinig meer is dan een opsomming van geboden en verboden. Je mag niet werken op Zondag, je mag niet kaarten, je mag niet dansen, je mag niet naar de bioscoop, enz. En dat zou dan de christelijke ethiek uitmaken.

Geloof maar dat er in heel wat kerkeraadsvergaderingen en tijdens heel wat huisbezoeken gedurende het nu bijna afgelopen seizoen over deze dingen gesproken is. Er mogen dan andere woorden of benamingen gebruikt zijn, maar in feite stonden twee meningen tegenover elkaar: de een vond de ander of erg ruim of erg bekrompen van opvatting. En wat zijn we er mee opgeschoten? Was het niet vaak een pogen om uit te vinden hoe vér we eigenlijk kunnen gaan?

Dit verschijnsel is ernstiger dan het op het eerste gezicht lijkt. Om man en paard te noemen: er is reden tot ongerustheid als wij worden aangeduid als mensen die tegen dansen zijn. Of tegen bioscoop. of tegen kaarten. Of tegen Zondagsarbeid. Als dàt het enige is wat men van ons weet te vertellen, dan hebben wij aardig wat van ons élan verloren. Dan zijn wij alleen nog bekend om afgeleide dingen, maar dan zijn we in het oog van de wereld rondom ons als ambassadeurs van Christus uitgediend. Het werk van een ambassadeur bestaat niet alleen uit het afleggen van verklaringen en het afgeven van protesten. Natuurlijk moet hij dat wel doen, als daar aanleiding voor bestaat. Maar zijn eigenlijke taak reikt veel verder.

Volgens Webster's Dictionary is het woord ambassadeur afgeleid van het woord "mission". Dit laatste brengt ons veel dichter bij de ethiek, dan we geneigd zijn te denken. Een missie houdt een opdracht in.

In zijn algemeenheid zijn wij het eens met elkaar dat wij getuigen moeten. Helaas ontaardt dat getuigen vaak in een opsporen van fouten bij anderen. Fouten bij gelijkgezinden en bij andersdenkenden. Maar vooral bij gelijkgezinden.

Maar getuigen gaat veel verder. Het houdt heel ons bestaan in. Binnenkort gaan weer in verschillende plaatsen jongelui belijdenis van hun geloof doen. Dat is maar niet een formele aanvrage om het lidmaatschap van de kerk. Het is de partij van de Heiland kiezen in het gehele leven. Als ik geloof in Jezus Christus, dan erken ik Hem gelovig als Zaligmaker, maar tevens ook als Heer. Die twee moet ik niet van elkaar losmaken. Hij redt niet alleen mijn ziel. Hij redt mijn gehele leven. Het mijne en van al die anderen, die Hem aanbidden. Dan is Hij niet Heer in theorie alleen, dan is Hij het ook in mijn werk, in mijn zaken, in mijn recreatie, in alles.

Dit betekent, dat getuigen voor een goed deel ook bestaat in onze ethiek — in onze levenswijze. Omgekeerd, ik ontneem aan mijn getuigen alle kracht, indien ik niet tracht te leven naar wat ik leer.

Dr. F. A. von Meyenfeldt heeft onlangs een mooi boek geschreven over de "Christelijke Levenswandel". Daarin legt hij voornamelijk de nadruk op dat woord 'wandel."

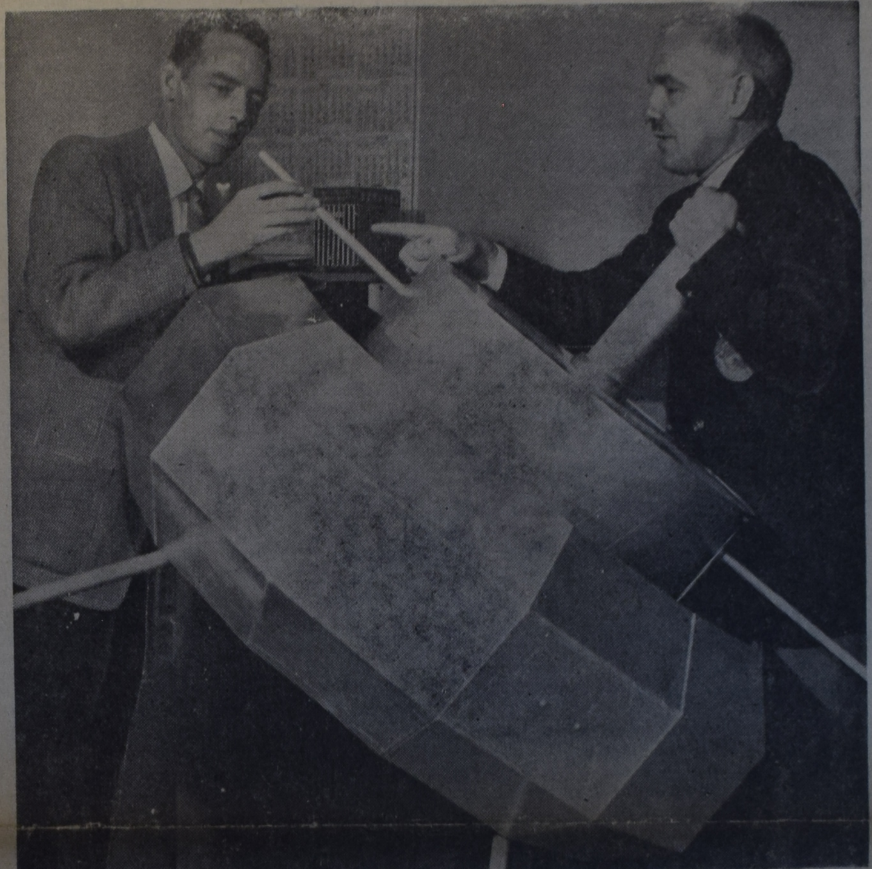
Als ik met iemand wandel, dan probeer ik niet uit te vinden, hoe ver ik bij hem vandaan kan blijven, zonder het contact met hem te verliezen. Natuurlijk niet. Samen wandelen betekent dicht bij elkaar blijven. En al wandelende leer ik die man kennen. Wandel ik veel met hem, dan wordt het me al duidelijker wie die man is en hoe hij over verschillende dingen denkt. Bovendien zal het anderen opvallen, dat ik veel met die man omga. Daar gaan de mensen over praten: "Die twee zijn vrijwel altijd samen."

Wat is christelijke levenswandel (of wilt U: christelijke ethiek) anders dan een wandelen met Christus? Als ik met iemand wandel zonder dat ik iets van hem te weten kan komen, gaat de aardigheid er gauw af. Datzelfde geldt ook voor het wandelen met God. Als ik — met eerbied gesproken — niet veel van God te weten kom, gaat de aardigheid van een christelijke levenswandel er gauw af. Dogma en ethiek zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden, en los van elkaar kwijnen beiden weg.

Wat praten we toch dat we dit niet mogen en dat niet mogen en daar niet heen mogen gaan? Wij zitten onze ammunitie te verschieten in intensieve debatten over de grens tussen een goede en een slechte film, of over de grens tussen al dan niet noodzakelijke Zondagsarbeid. En de Satan heeft een daverende schik, want hij weet heel goed, dat wij op deze manier blijven *zitten* en aan wandelen niet toekomen.

Het is heel goed, dat wij elkaar tot allerlei activiteit oproepen. God verhoede dat deze oproep zou verstommen. Maar daarbij mag de christelijke ethiek niet in de knel komen. Wandelend met God, zal "Hij u onderwijzen in de weg die gij gaan moet" (Ps. 32:8).

D. F.

Canadese geleerden werken aan een satelliet die groter van omvang zal zijn dan alle tot nu toe afgevuurde satellieten. Het is de bedoeling dat deze Canadese satelliet volgend jaar met een Amerikaans raket de ruimte ingezonden zal worden. De antennes, waarmee geluiden uit het heelal opgevangen en naar de aarde geseind zullen worden, hebben een lengte van dertig voet.

De Band met het Verleden

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

De gebeurtenissen van heden doen soms op merkwaardige wijze plotseling het verleden herleven. Soms betekent dit, dat men eensklaps ziet, hoe grote veranderingen er in betrekkelijk korte tijd hebben plaats gevonden. Een andere maal blijkt het, hoe alles in wezen hetzelfde is gebleven. Wij willen dat met enkele feiten uit deze maand toelichten.

Agadir 1960.

Wat verbindt zich aan deze naam van een snel groeiend Marokkaans stadje een zee van ontzetting over het leed, dat in enkele ogenblikken daar over een centrum van vermaak is aangericht. Een vervaarlijke beweging van de aardkorst, beroering van de zee, opwolkend stof; het drama is voltrokken en duizenden doden in een wereld van verwoesting zijn het gevolg.

Maar tegelijk stromen van alle zijden de helpers toe. De nieuwste werktuigen, zoals bulldozers met enorme kracht, worden aangevoerd. Medicamenten, bloedplasma wordt gezonden door de lucht met de modernste vliegtuigen. Vreemde oorlogsschepen wenden de steven. Nederlands jonge mannen van een toevallig daar oefenend smaldeel bieden naast die van andere nationaliteiten, hulp, als wilde ganzen. En wanneer men hoort, dat vliegtuigen hebben opgemerkt dat in de bergen van Agadir nog verschillende dorpjes geheel zijn weggevaagd, dan spreekt het leedwezen over het menselijk onvermogen, daar hier geen hulp kon worden geboden.

Als één lid lijdt.... Men was vergeten, hoe men in datzelfde Marokko de laatste jaren een wilde actie, had ontketend tegen al het westerse indringen. Thans accepteerde men en bood men hulp, ongeacht de scheiding van ras en godsdienst en beschavingspeil.

Agadir 1911.

Alleen de ouderen herinneren zich dat nog levendig. Duitsland zond een oorlogsschip naar deze strategisch zo belangrijke haven, waarvan men een steunpunt kon maken voor een actie op de Atlantische Oceaan. Frankrijk dat juist de laatste stap had gedaan voor het penetreren, economisch en militair, van Marokko, was diep getroffen. Het Duitsland van Wilhelm II had aan de Franse veroveringsdrang doen weten, dat als de wereld verdeeld moest worden ook Duitsland er bij moest zijn. Het begeerde ook zijn plaats in de zon. Het scheen, dat de wereldoorlog reeds toen zou uitbreken. Ook Nederland trof verdedigingsmaatregelen, die zeker onvoldoende zouden zijn geweest om het Duitse plan tegen te houden, dat ook een doortocht door Nederland inhield.

Toen was Marokko nog hulpeloze buit voor het westerse kapitalisme. Nu deel van een antiwesterse onrustige coalitie.

EEN ANDER VOORBEELD

Kongostaat en België.

In het midden van de negentiende eeuw werd het centrum van Afrika door westerse ontdekkingstochten, waaraan de namen verbonden zijn van Livingstone en Stanley, opengestoten. Engeland maakte zich op, om de lijn Cairo—Kaapstad geheel Brits te maken. Frankrijk zocht herstel voor de slagen van de verloren Frans-Duitse oorlog van 1870 in het scheppen van een onmetelijk koloniaal rijk, waarin de Franse geest een nieuw Frankrijk zou vormen. Reeds was de botsing in zicht, die in 1898 bijna een vierde Franse-Engelse oorlog zou oproepen. Midden in die belangensfeer lag de nauwelijks bekende Kongo. Wie zou zich daarvan meester maken?

Het was, toen in 1885, dat op een conferentie van Berlijn het staatsmans-genie van Bismarck een uitweg schiep. Geen verdere Franse penetratie. Geen opwekken van de oude tegenstelling, die reeds geleid had tot drie honderdjarige oorlogen, van Londen en Parijs. De Kongostaat werd in het leven geroepen. De Koning der Belgen werd souverein. In 1908 werd de gehele staat uit het persoonlijk bezit van Leopold II getrokken en bij België gevoegd.

Deze staatsvorming, waarbij met de wensen der inwoners in het geheel geen rekening werd gehouden, terwijl alleen het belang van de Europese staten, die elkaar het bezit van de Afrikaanse gebieden betwistten, van betekenis was, kan gelden als typisch voorbeeld van de verhouding van Afrika tot Europa in het koloniale tijdperk. Zelfs ging men zover, dat aan Frankrijk rechten werden toegekend, die in het begin van de twintigste eeuw werden bevestigd, op delen van de Kongo, indien België zich van de souvereiniteit zou ontdoen.

Op grond van dit tractaat verdedigde Frankrijk dezer dagen het recht van Frankrijk, op Kongolees gebied, nu inderdaad België zijn heerschappij had neergelegd. België heeft zich hier heftig tegen verweerd, omdat z.i. er geen sprake is van afstand van de souvereiniteit in de zin, zoals dat bij het sluiten van het verdrag werd bedoeld. De Gaulle weet dat natuurlijk ook wel. Hij wil echter ook door deze daad herinneren aan de grandeur, de grootheid, van Frankrijk, waarvan hij zich de herschepper gevoelt.

Ook hier de band met het verleden, die echter een ander karakter draagt, als in het eerste voorbeeld.

HET DERDE VOORBEELD

Heel de westerse diplomatie is in wilde beweging geraakt, toen het bekend werd dat West-Duitsland in onderhandeling was getreden met de Spaanse regering over de vestiging van allerlei militaire bases achter de Pyreneeën. De regering te Bonn heeft heftig ontkent, dat zij iets ongeoorloofds had gedaan. Zij had niets gedaan buiten de leiding van Navo om. Er waren nog geen vaste besluiten genomen.

Het schijnt nu wel vast te staan, dat de Duitse bondsrepubliek inderdaad vrijuit gaat. Toch is het rumoer wel te verklaren. Men is nog lang niet vergeten, dat Franco

(Vervolg op pag. 2)

DE GIDEONS

De bekende Amerikaanse organisatie, de Gideons, die zestig jaar geleden door enkele christenzakenmensen werd opgericht, heeft gedurende haar bestaan 42 millioen 'bijbels geplaatst in hotels, motels, scholen, colleges, ziekenhuizen, gevangenissen, militaire instellingen en schepen.

ACTIEF BOEDDHISME

Op de Internationale Boeddhistische Conferentie, die in Colombo werd gehouden, werd aangedrongen op het stichten van Boeddhistische scholen voor de opleiding van verpleegsters ter vervanging van de Rooms-Katholieke verpleegsters, die nu in de ziekenhuizen van Ceylon werkzaam zijn. In een aangenomen resolutie werd uitgesproken dat Boeddhistische en geen Rooms-Katholieke verpleegsters behoren te werken in de openbare ziekenhuizen van dit overwegend Boeddhistische land.

The Young Farmers' Program

Next month a large group of young men from Holland will arrive in Canada to work on farms. They are not immigrants but visitors for whom the Department of Citizenship and Immigration has issued special work permits. This group will be the largest of its kind, in fact it is almost as large as the two previous ones together.

The movement started in the fall of 1957 when the Canadian-Netherlands Immigration Council received permission from the Canadian Immigration authorities to bring in a number of young people with agricultural background and some knowledge of the English language to work on selected Canadian farms for the period of approximately one year. The response was favourable: in the spring of 1958 there were 68 participants, who on the whole gave a good account of themselves. The next year the number of 48 was reached and in 1960 112 are expected.

The first purpose of the movement is to acquaint young Dutch agriculturists with Canadian farming methods and with the way people live in our rural areas. Experience will accomplish more than many letters from relatives and is even better than the most eloquent books ever written on this subject.

As in each sound enterprise certain Rules and Regulations were agreed upon, for instance those by which the selection of personnel in Holland as well as the selection of farms in Canada, were regulated. Government loans (for the fares) must be paid back in an orderly fashion. Participants must conduct themselves properly at all times; they cannot run away from their employers without first consulting with the sponsor organisation. But all these things are reasonable, not hard to bear and intended to keep high the reputation of the young men themselves and of the nation they represent.

The second purpose is that all members of the group return to the Netherlands in due time and there speak about their experiences in the circle of relatives and friends as well as in the wider scope of the organisations to which they belong and in public meetings. They will be regarding as people who have actually lived and worked on Canadian farms, who have obtained an insight in Canadian farm management, who have had the opportunity to attend meetings, to see other types of farms and who attended fielddays at Agricultural schools. Their opinion on farming in Canada will carry weight.

The plan is really made for two types of people: those who want to broaden their agricultural knowledge in a foreign country and apply it at home on their own farms; and others who wish to gain that same knowledge in connection with their subsequent emigration to Canada. In both cases there is no risk involved, because the wages are sufficient to pay for their own traveling expenses, to see a good deal of this country and to have some money left over at the end of the period.

Whereas the first movement was limited to part of Canada only, the second one stretched out over a wider area and this year's group will go practically all over the country.

All fieldmen and contactmen in whose district young farmers are placed know their addresses. It would be gratifying if, as in previous years, they were welcomed in many homes, and were received in our societies and churches as our guests from the Netherlands.

J. VanderVliet

De Band met het Verleden

(Vervolg van pag. 1)

indertijd aan het bewind is gekomen met nationaal socialistische steun; dat Spanje tot dusver nog een fascistisch getint bestuur heeft; dat Franco tijdens de tweede wereldoorlog de Führer heeft gesteund in de Russische veldtocht en na de oorlog nog allerlei nationaal-socialisten een wijkplaats heeft geboden. Vandaar dat Spanje nooit heeft mogen toetreden tot de Navo, omdat daardoor de democratie in gevaar zou komen. Eerst langs de omweg van een afzonderlijk verbond met de Verenigde Staten mocht het meedoen.

De agitatie heeft echter actuele oorzaken en historische. Door deze onderhandelingen bewijst de Duitse bondsrepubliek, dat zij niet gelooft aan de mogelijkheid van de verdediging tegen een Russische aanval, zodat men zijn bevoorrading moet laten lopen via Spanje. Die gedachte moet deprimerend werken, vooral in Nederland, België en Frankrijk.

Bovendien is men bevreesd, dat de Duitse regering door een alliantie met een staat, die zelf niet tot de Navo behoort, een eigen steunpunt heeft gezocht. Daardoor zou de Duitse positie zeer zijn versterkt, vooral als over enige jaren het Duitse leger weer het sterkste is van alle geallieerde legers. Tenslotte zouden de oude aanhangers van het Derde Rijk weer opnieuw naar voren komen, nu wegens hun vroegere Spaanse betrekkingen. En men heeft onlangs gezien, hoeveel vroegere aanhangers van de Führer thans nog op allerlei punten zeer belangrijke functies bekleden.

Toch is dit niet alles. Ook de historie spreekt een woord mee. Indertijd is de Frans-Duitse oorlog begonnen uit de candidatuur van een Duitse prins voor de Spaanse troon. Toen werd het Franse volk opgezweept met het schrikbeeld van de troon van Karel V, die en in Duitsland en in Spanje had geregeerd. Zou Frankrijk zo weer in de tang komen? En zou Engeland weer rekening moeten houden met de mogelijkheid, dat Duitse havens en Spaanse havens in één hand zouden komen?

Dit waren drie voorbeelden uit de laatste weken, waarbij plotseling de band met het verleden zichtbaar werd. Soms om de verandering te constateren, soms om het begrijpen van het gebeuren gemakkelijker te maken, steeds om op te merken, dat onze geschiedenis niet vandaag begint, maar tot vandaag doorloopt van uit het verleden, zodat men door het opmerken van de band de houding in het heden beter weet te vinden.

Around the World

ZENDING OP NIEUW-GUINEA

Een delegatie, die 50.000 Papoeas van Australisch Nieuw-Guinea vertegenwoordigde, heeft de Australische regering verzocht de toevloed van zendelingen in hun gebied te beperken. De delegatie gaf uitdrukking aan haar dankbaarheid voor het werk van de verschillende zendingsscholen en ziekenhuizen, maar zeide dat er reeds zo veel verschillende zendingsorganisaties van verschillende kerken in hun gebied werkzaam waren, dat de situatie voor de Papoeas verwarrend werd.

WOORDEN EN DADEN

Daarover maakte Rev. H. H. Munro, de nieuwe voorzitter van de General Assembly van de Presbyterian Church in Zuid-Afrika, enige behartenswaardige opmerkingen in zijn sluitingsrede van de General Assembly van 1959.

Hij zeide o.a. "Eén van de kritieke gevaren voor de kerk van onze tijd is het stellen van heilige woorden in de plaats van heilige daden. Eén van onze meest verleidelijke dwalingen is aan te nemen dat er iets gedaan is wanneer er inderdaad alleen maar iets is gezegd of geschreven.... Het is noodzakelijk dat wij ons altijd weer herinneren dat de zwakste daad sterker is dan de sterkste verklaring. Het gaat er niet om, zoals velen van ons zich schijnen te verbeelden, wat de kerk over onze samenleving heeft te zeggen, maar wat christen-mensen in onze samenleving gaan doen is een van de grote vraagtekens in de geschiedenis.

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, H. Tiesma and D. Farenhorst.

In charge of editorial matters: D. Farenhorst.

De Kleine Trompetter

Op je rechte slanke steel
staat een kroon van gouden geel,
fier en blij,

je parmantige trompet
heeft een liedje ingezet,
juist voor mij.

Speel je van wat gauw gaat komen,
groen en bloesem, zon en zomer,
lentekind?

Fluister je van bonte tuinen
achter verre blonde duinen,
zee en wind?

Kom je me eraan herinneren,
dat ik vaak in kleine dingen
vreugde vond?

Nee, heraut van lichte dagen,
'k hoef je langer niet te vragen,
ik verstond!

Narcis ofwel daffodil,
't klinkt me beide veel te stil,
weet je . . .

Als ik namen geven kon,
"Hoftrompetter van de zon"
heette je!

Tini Van Ameyde.

INGEZONDEN:

A New Danger in Asia

After several years of warning against the communists and explanation about the great strategic importance of the Indonesian Islands is it now so far that the communists again triumph.

A new and direct communistic threat in Asia against the safety and existence of the Free World is developing in Indonesia.

Tottering on the brink of bankruptcy Indonesia now allowed Russian assistence for building a $5,000,000.— Marine Research Institute (read Navy Base) on Ambon.

Already for so many years the South Moluccans and so many others, to be more specific, the Dutch Admiral C. E. L. Helfrich and the American General Charles A. Willoughby have pointed out to the Free World the strategic importance of the South Moluccas as a defensive stronghold.

It was not only a serious warning, but an insistency to realize the fact of a growing danger, because of the interest by the U.S.S.R. for these so terrible important Islands.

But alas we cannot say that the United States have been fighting very hard to get these Islands in their hands.

This implies the danger, that any member, Naval or Airforce, operating from Ambon occupies the spider's place in a web for actions against Australia, New Guinea and the Philippines.

This never should have happened if the Western World and especially the United States should have reacted at the so often repeated appeals from the suffering Moluccans for an own free Republic of the South Moluccas.

Why must such costly and tragic failures include the indifferent abandonment of many of millions of human beings to an uncertain fate?

What end does a policy serve that does not lift a finger to save true and proved Asian allies as the South Moluccan people from the sinister communist threat?

If and when Western statesmen should decide to keep their thumbs down on the South Moluccans' plight they should realize that at the same time they will jeopardize the future of the vital South Pacific area, where today millions of people still live happily and far from the horrors and wretchedness of red slavery.

Something must be done for the South Moluccans and this includes finally the Free World too, because do not flatter yourself with the thought that this is the end of the communistic actions.

For their sake.
For the sake of Asia.
For the sake of Freedom.
Something must be done NOW.
It is still not too late. But later than we think.

Do you like to live in a Free World, or do you prefer to be your own prisoner under red slavery, because you were too late?!

Do something: HELP!!

Committee of Friends of the Republic of the South Moluccas in Canada.
Leo Willems,
President.

On Your Way

IT IS WRITTEN — Matt. 4:4, 6, 7.

You and I do not take the temptation of our Lord seriously. We are not convinced that it was a terribly hard struggle for Jesus to resist Satan. We rather expected that He would be victorious. Was He not the Son of God? This approach to Jesus and to His temptations is the very approach of Satan. Satan was not afraid to remind Jesus He was the Son of God. This connection of Jesus to God did not bother Satan at all. Satan was concerned about another connection: that of Jesus to you and me. Satan wants Jesus to forget that He is also Man, the Second Man, the Man who becomes one with the church.

In the first temptation Satan wants Jesus to make bread out of stones, and not wait as a true Man upon the Father. In the second temptation Satan wants Jesus to think that He must first jump off the roof of the temple before He can believe Psalm 91. In the third temptation Satan wants Jesus to be a false Man, not to worship the Lord His God, but to worship Satan.

In each case we find our Lord using the Word of God to defeat Satan: "it is written". Jesus goes the way of faith, of trust, of submission to the written, public, visible, concrete Word of God. The First Man refused to be a Man. He refused to live by the will and Word of God. And now the Second Man comes, and if the church is to be saved, if there are to be a New Heavens and a New Earth, then He must go the way of a real, honest, true, Man. Jesus went the way Adam refused to go. And through His living by the Word of God we are saved. His worship also saves us.

But there is more: if Jesus used the Word to save us, then He used the Word also to show us how to *stay saved*. If He went the way of Worship and Faith, and if we call Him our Lord, then surely, this is the way for us. God's Word is the Only Light we have for our homes and families, our marriages and courtships, our churches and schools, our work and play. God's Word is the Only Light, but do not be afraid. It is enough light for your whole life. It will show you the way to be a new man, and to lead a new life. God's Word was enough for Christ, and it is enough for us.

"Whom have I, Lord, but Thee on high?
None else on earth can satisfy
But Thou, O God, my soul's deep yearning;
For Thee my troubled heart is burning.
In life, in death, Thou art my stay,
My strength, my portion, Lord, for aye".

S. Cooper

INGEZONDEN:

DE NAAM DES HEEREN

"Gij zult den naam van den Heere, uw God, niet ijdel gebruiken, want de Heere zal niet onschuldig houden wie zijn naam ijdel gebruikt".

Wilt U meewerken voor de eer van Gods Heiligen Naam? Natuurlijk zult U zeggen. Dat is als Christen mijn plicht.

Het is niet te ontkennen dat in veel z.g. Christelijke landen Gods Heiligen Naam vreselijk misbruikt wordt. En wat doen wij er tegen? Gewoonlijk zwijgen we en dat mag niet. Het is onze dure plicht daar tegen op te komen. Te lang hebben we al gezwegen.

In verschillende landen heeft men verenigingen die werken voor de eer van Gods Heiligen Naam. Om ook hier op het continent van Noord Amerika te getuigen tegen dit vreeselijk misbruik zijn er in St. Catharines een paar besprekingen geweest tussen predikanten en leden van diverse kerken.

Graag zouden we daarom van de lezers(essen) van dit blad eens horen hoe zij er over denken. De bedoeling is om als er voldoende medewerking komt een Vereniging op te richten die als volgt gaat werken:

A. Kaarten plaatsen met het opschrift "Use the Lord's Name, but not in vain", op alle publieke plaatsen die daar voor in aanmerking komen.

B. Tracts, sluitzegels voor brieven, transparents — lucifersboekjes, etc.

De gedachte is dat het een "non profit" vereniging wordt met leden.

Mogen we spoedig van U horen om zo vlug mogelijk te kunnen starten?

Adres: Federation to Uphold the proper use of God's Holy Name. Box 513. Ca. St. Catharines, Ont.

De Vrouwen van India

Het opmerkelijke van de emancipatie der vrouwen in India is, dat het een vlot en geleidelijk proces geweest is, zonder de scherpe punten van geweld of haat. Maar misschien is dat achteraf toch niet zo opmerkelijk, aangezien zo'n geleidelijke ontwikkeling geheel past in de traditie van het land.

Vrouwen hebben in dit land altijd hoog aangeschreven gestaan. Tijdense de Vedic periode, ongeveer 1500 jaar voor Christus' geboorte, bezetten zij belangrijke posten in het sociale en religieuze leven. Een godsdienstige ceremony waarbij geen vrouwen aanwezig waren, was onmogelijk (en de Upanishads getuigen ervan, dat deze traditie lang van kracht gebleven is). Gebeden en offeranden werden door man en vrouw gezamelijk gebracht. Als de vrouw afwezig was kon de man alleen offeren als hij een afbeelding van zijn vrouw naast zich had. Vrouwelijke zieners componeerden de gezangen van Vedas.

Het Buddhisme stelde een nonnen-order in — Bhikshuni-Sangha — welke de vrouwen gelegenheid gaf voor studie en sociaal werk.

HANSA METHA

"Waar de vrouwen geeerd worden, daar zijn de Goden welgezind; Waar ze niet geacht worden, is alle werk vruchteloos", verklaarde Manu ongeveer 300 jaar voor Christus, hoewel tegen die tijd de positie van de vrouw in India al sterk achteruitgegaan was. Omstreeks 600 voor Chr. was de huwbare leeftijd van meisjes verlaagd tot 14 jaar en ze konden zodoende hun studie van de Vedic-religie, die twaalf jaar duurt, niet meer volbrengen. Daardoor bleven ze achter in ontwikkeling bij de man en vervielen ze tot lager staat. In Manu's tijd werd de huwbare leeftijd opnieuw verlaagd, nu tot 12 jaar. Hierna werd studie en persoonlijk initiatief bij meisjes meer tegengegaan dan bevorderd.

HET ROER OM.

De positie van de vrouw werd steeds slechter, maar hoewel hun vrijheid verloren ging, bleven zij grote invloed behouden op het gezinsleven, waarin ze nog met respect werden bejegend.

"Eeuwen van traditie hebben de vrouwen van India gemaakt tot de meest onzelfzuchtige, de meest zelfverloochenende, de meest geduldige vrouwen in de wereld, wier trots het is, te lijden", zegt Sir Sarvepalli Radhakrishnan.

Het getij begon te keren in het midden van de negentiende eeuw, toen de hervormers felle aanvallen gingen richten op de gebruiken van poligamie, kinderhuwelijk, gedwongen weduwschap en dergelijke. En in de twintigste eeuw ontstond een sterke vrouwenbeweging.

Maar het was de vrijheidsbeweging in India, die de Indische vrouw werkelijk vrij maakte — een beweging waarin zij zichzelf met hart en ziel hebben gegeven met achterlating van de veilige beschutting van de eigen woning. Over hun rol in deze beweging schreef Nehru: " De meesten van ons mannen waren in de gevangenis; onze vrouwen namen de strijd over. Daar waren die vrouwen, vrouwen van de hogere en van de middenklasse, rijke vrouwen en arme vrouwen, bij tienduizenden uit hun woningen en tenten samengekomen om wet en politiemacht te trotseren. Nooit zal ik die emotie vergeten, de enorme trots die over ons kwam vanwege de vrouwen van India."

Tegelijk met de onafhankelijkheid kwam de algehele gelijkheid (stemrecht hadden zij in beperkte vorm al in 1935 gekregen). De Grondwet garandeert aan alle burgers, ongeacht hun sexe, gelijkheid voor de wet en gelijkheid in de kansen op openbare posten.

Geduurende de laatste jaren heeft het parlement drie belangrijke wetten aangenomen die een ware breuk met het verleden betekenen. Een ervan verbiedt poligamie en geeft gelijke rechten aan de vrouw inzake van echtscheiding. De tweede erkent het recht van dochters om op gelijke voet met zoons goederen te erven van de ouders. De derde geeft vrouwen onder bepaalde omstandigheden het recht, een zoon of dochter te adopteren. De gemeenschappen van Moslims, Christenen en Parsis hebben hun eigen wetten op dit gebied.

TIEN MILLIOEN WERKENDE VROUWEN.

Nu zij politieke volwaardigheid, sociale gelijkheid, economische onafhankelijkheid en gelegenheid tot studie hebben, spelen de vrouwen van India een rol op bijna elk terrein van de nationale activiteit. Er zijn momenteel meer dan 10 millioen werkende vrouwen in India, waarvan bijna de helft geheel voor zichzelf zorgt. Vooral in sociaal werk zijn de vrouwen zeer actief.

Van het onderwijzend personeel is 21% vrouwelijk en in het hogeronderwijs zijn er twee vrouwelijke vice-kanseliers — Hansa Mehta van Baroda University (zie foto) en Sarda Metha van de Indian Woman's University in Poona. Vrouwen bezetten verdere posten op het terrein van kunst, literatuur, wetenschap en politiek alsmede in overheidsdienst.

De horizon van de vrouw, eens beperkt tot het huishoudelijke werk, is enorm veel wijder geworden. In de dorpen deelt zij het harde leven met haar man, en werkt vaak langer en harder dan hij. In de stad is ze in het algemeen goed onderwezen. Maar ondanks alle veranderingen houdt de vrouw in India het meeste interesse voor haar huis en haar gezin.

(UNESCO)

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

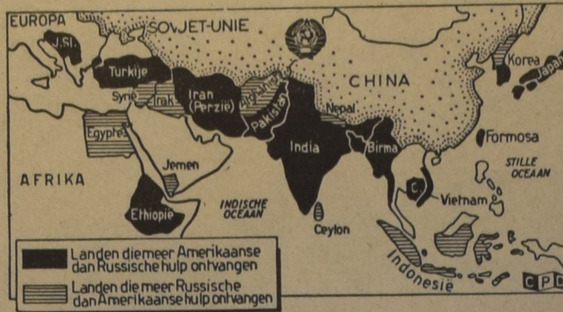

IN INDIA STUDEREN OOK DE MEISJES WEER!

VERTROUWEN is niet te koop

Onlangs riep een Amerikaanse predikant in vertwijfeling uit: "Wij zaaien dollars overal in de wereld, en als het oogsttijd wordt, dan blijken er uit al die dollars communisten gegroeid te zijn. Hoe komt dat toch?"

Hiermee werd in enkele woorden een probleem aangegeven. Amerika staat vooraan in de hulpverlening aan "achtergebleven gebieden" en elk jaar worden millioenen en millioenen dollars weggegeven voor de verheffing van het sociaal en economisch peil van grote delen der wereldbevolking, maar het schijnt alsof deze volken, zodra zij uit de diepste armoede verlost zijn, zich tegen hun weldoeners keren en vrijwillig overlopen naar de vijandige macht van het Communisme.

Weliswaar doet ook Rusland met zijn kornuiten zijn best om de gunst van de tot ontwikkeling komende volken te verwerven. Er loopt een "kritieke gordel" rond een deel van de aarde, waarbinnen de Amerikanen en de Russen om strijd met allerlei middelen dingen naar de politieke vriendschap van de verschillende staten in deze gordel.

Het is deze kritieke gordel, die moet dienen als een bolwerk tegen het Communisme, maar die dikwijls een open deur blijkt te zijn... Deze gordel strekt zich uit langs het weke onderlichaam van de rode reus (zie de kaart) van Japan tot Turkije.

Met alle macht probeert het Westen, in de organisatievorm van de Ver. Naties, door middel van economische steun een dam in stand te houden tegen de opdringende rode vloedgolf uit het Noorden. Maar men kan niet verhinderen, dat hier en daar het water onder de dam door blijft sijpelen, zodat voortdurend een dijkdoorbraak dreigt. De druk wordt steeds groter, daar de Russische economische hulp aan deze landen sinds 1955 verdrievoudigd is met behulp van de satellietstaten, die 30 procent van de "roebel-hulp" voor hun rekening (moeten) nemen.

Geen wonder, dat men in Amerika wel eens moedeloos wordt. Het schijnt onbegonnen werk te zijn. De millioenen verdwijnen in een schijnbaar bodemloze put, die dan tenslotte ook nog vergiftigd blijkt te zijn...

•

Er is op gewezen, dat Amerika en het Westen met alle goede bedoelingen een kardinale fout maken; nl. dat men geen aandacht besteedt aan de psychologische kant van de kwestie. In het land van de dollar, zo zeggen sommigen, meent men, dat met de dollar alles te koop is, maar voor ware vriendschap en wederzijds vertrouwen is meer nodig dan geld. Geleerde mensen zien kans, nog andere redenen aan te wijzen voor het falen van de Amerikaanse plannen. Deze redenen liggen dan respectievelijk op sociologisch, psychologisch en filosofisch terrein.

Inderdaad schijnt in vele gevallen "de Amerikaan" weinig gevoelig te zijn voor de persoonlijke, nationale of culturele aspecten in andere landen. Men krijgt soms de indruk, dat de geholpen gebieden, met de dollars ook maar de Amerikaanse stijl van leven en opvattingen moeten overnemen, hetgeen ongetwijfeld tot botsingen aanleiding geeft. Misschien zijn de communisten in dit opzicht wat fijngevoeliger of beter op hun taak voorbereid.

Maar toch geloven wij, dat er nog iets anders fout is met de manier waarop het Westen zich bemoeit met de "achtergebleven gebieden". In het algemeen gesproken zou het nl. zeer twijfelachtig zijn, of de Westerling ook zo ijverig zou zijn in het weggeven van geld en goederen en het "liefhebben van zijn naaste", als er geen dreigende concurrentie was. Wat is **het motief?**

•

De eenvoudige, zgn. "primitieve" geest van de Aziaat en Afrikaner heeft vaak een fijne opmerkingsgave. Hij heeft al gauw door, wat er achter zit, als hem de Amerikaanse dollars bijna in de hand gestopt worden. Dit kan voor hem een vernedering betekenen, die hij zwijgend ondergaat maar niet vergeet; "gebruikt" te worden, "gekocht" te zijn als een levend schild in een strijd tussen twee machten. Aan de andere kant zal hij wellicht opmerken, dat het Communisme komt met een ideologie, niet slechts met materiële overwegingen, maar met een religieuse overtuiging. En de Aziaat zowel als de neger van donker Afrika zal in zijn hart aangetrokken worden tot het ideëele, het "religieuse" en geestelijke, dat in deze werelddelen van eeuwen her een hogere plaats heeft gehad dan het materiële.

Het is eigenlijk eenvoudig genoeg; ook wij zouden een zendeling gemakkelijker vertrouwen dan een zakenman, als we geen van beiden kenden. En terwijl de Westerse hulp allereerst een politiek-zakelijke overweging is, berust de hulp uit de Communistische landen veelmeer op de verspreiding van het "evangelie van het proletariaat".

•

In Ethiopië, een land, dat zeer weinig reden heeft om zich tegen het Westen te keren, wijst men er min of meer bitter op, dat de Amerikaanse hulp voornamelijk bestaat uit "surplus goods" die Amerika toch kwijt moest en men vraagt zich sarcastisch af, waarom de sommen, die als hulp van Amerika naar het marxistische Joegoslavië gaan en naar Spanje, zoveel groter moeten zijn, dan de hulp aan Ethiopië, dat zo dringend hulp nodig heeft voor onderwijs en ontwikkeling, omdat, zoals iemand in dat land met een grijns opmerkte, "we never knew the benefits of colonial domination".

De oplossing zal dan ook niet kunnen zijn, het communisme met kapitaal te bestrijden. Er past maar één leuze op de situatie in de wereld van vandaag, een leuze, die altijd geldigheid heeft: **"Tegen de revolutie het Evangelie".**

Ook daarvan kunnen wij in Ethiopië de voorbeelden vinden, gelukkig. Terwijl Evangelist Billy Graham in Ethiopië zijn boodschap bracht, trad in een ander deel van dezelfde stad een cultureel gezelschap uit communistisch China op. Voor enige dagen logeerden de beide "teams" zelfs tegelijk in hetzelfde hotel in Addis Abeba. Een Ethiopisch Christen, die als een welvarend man sterke steun verleende aan de Billy Graham Crusade kreeg in die tijd van Russische zijde het verzoek, om een huis, dat hij bezat aan de Russen te verhuren. Ze boden hem direct bijna duizend dollar per jaar meer, dan hij gewoon was als huur voor dat huis te ontvangen. Maar hij weigerde; door zijn persoonlijk geloof, door zijn overtuiging van de enig ware religie, vond hij de kracht, een standpunt in te nemen, dat soms materiële offers kost, maar innerlijke vrede geeft.

Innerlijke vrede, vrede met God, dat is het, waar Azië en Afrika gebrek aan hebben, meer dan aan dollars. Alle dollarhulp zal tenslotte tevergeefs blijken te zijn, als er geen "ideologie" achter zit; als er geen boodschap gebracht wordt, die de mens uit de nood helpt. Billy Graham heeft nu met eigen ogen die nood gezien.

Tegelijkertijd zag Dr. Graham echter iets anders. De achterdocht tegen het blanke ras is in Afrika zodanig, dat het Evangelie veel beter wordt geaccepteerd van een inboorling. Daarom zal niet alleen in Afrika, maar om dezelfde reden ook in andere zendingsgebieden, de nadruk meer gelegd worden op de opleiding van inheemse predikers, dan op de uitzending van blanke zendelingen.

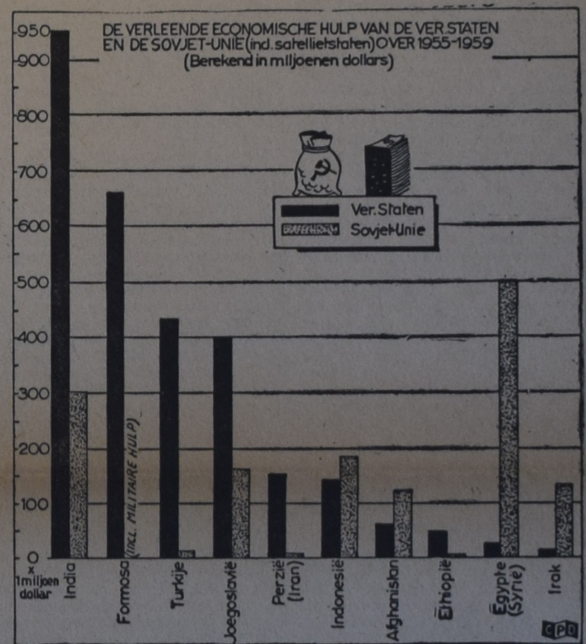
Het Evangelie staat recht tegenover de revolutie, maar mag niet geïdentificeerd worden als een "kolonialistische" invloed tegenover nationalisme. Maar al te vaak is dit (terecht of ten onrechte) het geval geweest. Vele zendelingen hebben hun boodschap verlaagd tot het peil van een "Social Gospel", waardoor zij van de positie van profeten van de enig ware God afdaalden tot priesters van een westerse cultuur, hetgeen alleen maar weerstand opwekt bij de "jonge" tot zelfbewustzijn komende volkeren.

•

Tegen de Revolutie het Evangelie. Zonder het Evangelie is het eigenlijk alleen maar revolutie, bedekt of openlijk. Dat bleek uit het verhaal van een Afrikaanse jonge man, die vertelde:

"Toen ik twintig jaar was, paste ik op de ezels en bewerkte de grond met een stok. Toen ik dertig was zat ik op een tractor en ploegde de aarde en ik droomde ervan om dat volk, dat mij die tractor bezorgd had, te vernietigen, want zij behandelden mij als een mens, die nog maar net zindelijk is.

Een jaar later kwam ik onder de tractor en brak mijn beide benen. Toen kwam er een zendeling bij mij. Nu wordt ik 's Zondags naar de kerk gedragen. God zij dank dat ik mijn benen gebroken heb, anders was ik misschien een moordenaar geworden."

ANNEKE JANS

Door

P. J. RISSEEUW

Een roman uit de jaren toen New York nog Nieuw Amsterdam was

***KORTE INHOUD:** Anneke bleef niet lang alleen, nadat haar man, Roelof Jans, plotseling stierf. Dominee Bogardus werd de tweede vader van haar vijf kinderen, waarvan Sara, de oudste, al groot genoeg was om zich te herinneren, hoe deze dingen voorvielen. Sara vertelt ons nu hoe Anneke Jans zich handhaafde in haar moeilijke positie als domineesvrouw in de nieuwe wereld . . .*

(8)

Zij was er niet zeker van goed gehandeld te hebben, maar de herinnering aan een vorige ontmoeting met Griet Reynierse, waarbij deze zich niet had ontzien ordinaire praat te verkopen over de duur van haar weduwschap, was van dien aard, dat zij een herhaalde ontmoeting schuwde. Zij wist, dat de reputatie van Griet slechts was en die van de Turk Jan Saele, haar man, niet veel beter.

Toch voelde zij zich niet gerust — en onwillekeurig verhaastte zij haar stap, waarbij zij, de smederij van Thomas Sandersen naderend, haar rok met één hand een weinig optilde voor de modder op de weg.

Op dat moment schrok zij.

— Welja... laat je mooie enkels maar zien, juffer Bogardus.

Anneke keek schichtig om en zag tot haar schrik dat Griet haar volgde.

— Was het bezoek te min voor je om binnen te komen, Anneke Jans? Ja... ja... je ben nou een hele dame geworden, hè...

Anneke voelde het bloed onder haar muts prikken.

Hier en daar bleef reeds een voorbijganger staan; een paar jongens gniffelden bij het vooruitzicht op een relletje.

Allerlei gedachten flitsten door Anneke's hoofd.

Ze keerde zich halverwege om en zei zo vriendelijk mogelijk: — Laat me met rust, Griet. Ik ben op weg naar mijn zuster Marretje.

— Ja... dat zal wel... Verbeeld je anders maar niks hoor. We hebben jou wel in de gaten... mèt je mooie rok... Je hebt je spelletje goed gespeeld, dat moet ik zeggen. Ons kent ons... ik heb er verstand van zie je, maar ik wil het wel weten, hoor! Pas op de modder, juffer Bogardus, til je rok maar goed op... Iedere man kijkt graag naar je mooie enkels. En dat presentje zal je ook wel in alle eer en deugd verdiend hebben.

Anneke hoorde haar honend lachen. O God, dacht ze, waar moet dat op uitlopen. Deze vrouw zoekt me... ze wil mij kwaad doen.

Haar hart begon hevig te kloppen. Onwillekeurig hield ze haar gang wat in om Griet te laten passeren.

— Ga toch weg, mens... stootte ze uit.

— Welja... de domineesvrouw wordt nog kwaad ook... Laat es kijken... nou die rok... dat is een goeie... Die kost wel veertig gulden .. Zo maar present gekregen... nog vóór zij getrouwd was... zei ze hoofdknikken tegen de smid.

— Hou je bek dicht, Griet... Wil jìj kwaad spreken van de domineesjuffrouw? blafte hij.

— O nee hoor... helemaal geen kwaad... Eerlijk verdiend, zeg ik maar. Boter bij de vis, hè, Anneke? Maar ik ben nou te min voor haar... Als Griet Reynierse op bezoek is, komt juffer Bogardus niet binnen. —

Zeg liefie... nou ik je toch zie... vraag jij je weleerwaarde man eens of hij eindelijk zijn schuld aan Griet eens afdoet. Zeg maar dat Griet nog twee daalders van hem moet hebben... Dan weet hij het wel... Niet vergeten, hoor, Anneke Jans. Twee daalders is je man me nog schuldig... En mijn man...

Ze stak plotseling de straat over en hield nog dreigend twee vingers in de lucht.

— Wil de juffrouw soms even binnen komen, zei Thomas die Anneke's toenemende ontreddering opmerkte.

— Nee... nee... dank je. Ik moet naar mijn zuster Marretje. O, wat een mens, wat een mens...

— Och juffer — u weet toch wat voor vlees u in de kuip hebt? Die wil wat van uw enkels zeggen en zelf loopt ze zonder halsdoek! Die weggejaagde lichtekooi uit de herberg van Pieter de Winter. Als u er werk van wilt maken... ik ben getuige... om u te dienen.

— Dank je Thomas. Ik weet het nog niet. Dank je wel, man...

Toen Anneke de hoek om was liep ze snel de kortste weg naar de pastorie terug.

— Anneke... wat is er, kind, wat is er gebeurd? Gaan jullie naar binnen, vooruit! Kom jij hier, Anneke, in mijn kamer.

Ze stond tegenover hem, de bevende lippen opeengeperst. Toen barstte ze uit: — Dat gemene wijf... dat serpent... die sloerie. Foei toch, Evert...

Ze schudde plotseling haar hoofd en zonk neer op een stoel. — Nee... ik kàn 't niet vertellen... 't Is te grof, te grof...

— Kom... zei Bogardus. — Je was toch bij Corlaer? Ik begrijp je niet... Gemeen wijf... gemeen wijf! Wie bedoel je? Geerte toch niet?

— Nee, nee... Ik wilde naar binnen gaan... Toen hoorde ik de stem van dat mens... dat wijf... die Griet Reynierse.

— O die...!

— Ik ging terug omdat ik wist dat jij een geschil met haar man had... Ze is me nagelopen... Ze heeft me uitgescholden...

— Waarvoor?

— Voor de rok...

— Aha... jaloezie dus!

— Veel erger... veel erger... ze zei...

Anneke bedekte haar ogen.

— Wat zei ze dan?

Bogardus voelde nu zijn drift opkomen. Hij kon dat wijf wel vernielen, die geile Griet met haar dubbelzinnigheden. Nooit zou hij iemand willen bekennen dat zij hem belaagd had en dat hij ternauwernood zijn waardigheid had gered.

— Ze zei... dat ik die rok bij jou verdiend had... vóór we trouwden...

— Dat is laster! Daar zal zij voor boeten!

— En nog meer...

— Nog meer? Bogardus hield de adem in.

— Zeg op, beval hij ruw.

— Niet boos worden, Evert, smeekte ze.

Hij zag tranen in haar ogen, wat zijn woede verdubbelde.

— Ze zei... dat jij haar nog twee daalders schuldig was.

— Ik...? Twee daalders? Is dat wijf gek? Twee daalders? Waarvóór? Laat die vent van haar zijn schuld maar eens betalen...!

Hij richtte zich op.

— Waar is mijn hoed! Haal mijn mantel! Ik ga naar de schout, nu, op staande voet! Dat zal ze heugen, die amsterdamse lichtekooi! 't Is God geklaagd...

☆

Ik herinner mij nog goed de spanning van de rechtszitting.

De schout had, zoals gewoonlijk, dagwerk met het beslechten van allerlei kleine veten en vergrijpen. Maar dat zo spoedig na het geruchtmakende huwelijk van mijn moeder met dominee Bogardus hun beider naam publiek te schande was gemaakt, was zelfs voor ons goede, kwaadsprekende stadje Nieuw Amsterdam toch een buitenkansje.

Hoewel er onder de gegoede burgers wel niemand te vinden was die het openlijk voor de Turk en Griet Reynierse opnam, was het gif van haar verdachtmaking toch al diep ingevreten.

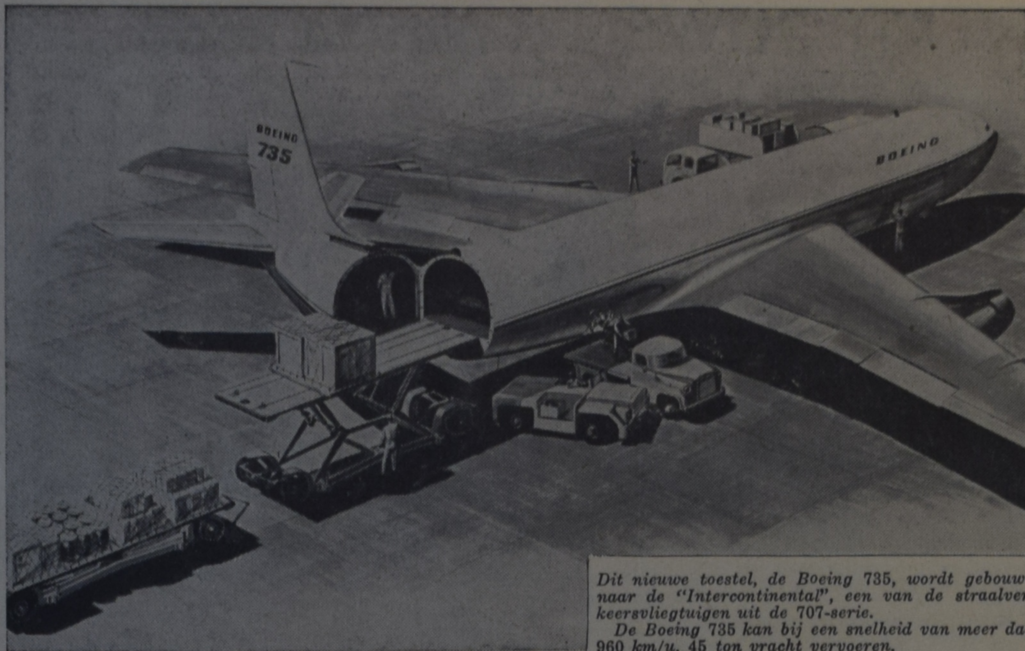
(Wordt vervolgd.)

VLIEGEN IN "THE JET-AGE"

De technische ontwikkeling maakt deze tijd voor de internationale burgerluchtvaart een bewogen periode; de gevolgen van deze ontwikkeling zijn nog niet te overzien. Schijnbaar staan wij aan het begin van een tijdperk "zonder afstanden" daar de vliegtuigen steeds hogere snelheden krijgen en de vliegtijden steeds korter worden.

De nieuwe fase in de burgerluchtvaart trad in op 4 October 1958 toen de eerste Comet in Londen opsteeg om een geregelde dienst op New York te vliegen, daarna volgden op 26 October de Amerikanen met hun B-707 door een geregelde dienst op Parijs te beginnen. Met deze nieuwe lijnen werd de vliegtijd tussen Europa en Amerika tot op ongeveer de helft van de vroegere vliegtijd teruggebracht. Eind Februari 1959 vloog een B-707 in slechts 5 uur en 41 min. nonstop van New York naar Londen.

Met een capaciteit van 170 passagiers en een aantal van vijf wekelijkse vluchten in beide richtingen zal het moderne straalverkeersvliegtuig per jaar evenveel passagiers over de oceaan kunnen brengen als een groot passagiersschip.

Dit nieuwe toestel, de Boeing 735, wordt gebouwd naar de "Intercontinental", een van de straalverkeersvliegtuigen uit de 707-serie.

De Boeing 735 kan bij een snelheid van meer dan 960 km/u, 45 ton vracht vervoeren.

In de komende jaren zal het straalverkeersvliegtuig steeds sterker naar voren komen op de internationale lijnen. Eind 1958 waren er door de grote luchtvaartmaatschappijen reeds 481 straalverkeersvliegtuigen besteld, waarvan er op dit ogenblik nog maar een beperkt aantal is afgeleverd. De techniek staat echter niet stil en op dit moment werken er zes grote Amerikaanse fabrieken aan ontwerpen voor supertoestellen die een snelheid van driemaal die van het geluid zullen bezitten. Tweemaal per dag zal men dan naar Europa kunnen vliegen. Het aantal mensen dat van een vliegtuig gebruik maakt wordt ook steeds groter, want: tijd kost geld is het devies.

Men kan zelfs de keus maken tussen "daylight jet service" en "overnight jet service", een bijzonderheid van de Pan American World Airways om de passagiers het toppunt van luxe en tijdbesparing te bieden.

Met de "daylight jet service" is het mogelijk om thuis het ontbijt te gebruiken, b.v. in Toronto of Montreal en daarna via New York naar Europa te vliegen zodat U nog diezelfde avond bij de familie in Holland kunt koffiedrinken. De terugreis gaat nog veel vlugger, althans naar het gevoel, omdat men dan de zon achterna vliegt, zodat men geen uren verliest, maar wint op het tijdsverschil tussen Europa en Amerika.

De "overnight jet service" is speciaal voor haastige zakenmensen, die geen dag, ja geen uur te verliezen hebben. Zij kunnen rustig hun dag op kantoor of werk vol maken, dan in de avond aan boord van het vliegtuig stappen, de nacht slapende doorbrengen (een kort nachtje, maar 6½ uur) en dan meteen overzee aan een nieuwe dag beginnen. Dat werkt natuurlijk alleen maar, als men voor een keer tegen een korte nachtrust bestand is.

We zijn nu dus volledig in de Jet Age aangeland. Hoewel het tot voor kort tenminste nog 13 uren nam, om de oceaan over te steken, gaat het nu in de helft van de tijd. En is het veel duurder? Welnee, Pan American Airways bericht, dat de prijzen gelijk zijn aan de overtocht in een gewoon vliegtuig en op de "economy flights" aanmerkelijk goedkoper dan de laagste prijzen van enkele jaren geleden.

Deze speciale, modere manier om een overtocht rechtstreeks naar "the old country" te maken, is momenteel nog alleen maar beschikbaar voor reizigers, die via New York kunnen reizen. Immigranten, voor zover ze nog geen Canadees burger zijn, hebben daarvoor tot nu toe altijd een visum nodig gehad, maar ook dat is nu niet meer nodig. Wie op een Europees paspoort reist, behoeft geen visum te hebben in New York, als hij er niet langer blijft dan nodig is om van het ene vliegtuig in het andere over te stappen. Als men een dag in New York wenst te blijven, of een paar dagen, om deze wereldstad eens te bezichtigen ter gelegenheid van de trip, of als men op een andere manier dan per vliegtuig naar New York gaat, zal men als immigrant zonder Canadese papieren nog wel een visum nodig hebben. Maar het Amerikaanse Consulaat te Toronto schijnt thans bijzonder vlug te werken; we vernemen dat zes van de zeven aanvragen op dezelfde dag geheel afgewerkt worden. Als men een geldig paspoort bij zich heeft en een goede foto, kan men een "transit visa" (voor enkele dagen) of een "visitors' visa" voor een half jaar krijgen. De visa worden als regel kosteloos verstrekt, alleen moet men wel een bewijs tonen, waarvoor het visum wordt aangevraagd. Een plaatsbewijs voor een vliegtocht wordt als zodanig beschouwd, maar soms wordt ook nog verlangd, dat men kan aantonen, voldoende geld te bezitten voor het verblijf in de States.

VLIEGEN IS DUURDER...

De grootste toeneming van het passagiersvervoer in de wereld vindt plaats op de verbindingen tussen Europa en Amerika. Het aantal luchtreizigers tussen Amerika en Europa overtreft thans het aantal scheepspassagiers met liefst 14%. Toch gaat het de totale wereldluchtvaart niet best.

De salarisverbeteringen voor het vliegend personeel (in de Ver. Staten werd door de piloten al een salaris van 45.000 dollar per jaar gevraagd) en de hoge aanschaffingskosten van nieuwe toestellen (één modern verkeersvliegtuig kost ca. 7 miljoen dollar en de afschrijving is ongeveer 4.000 dollar per dag) hebben tal van maatschappijen in financiële moeilijkheden gebracht. De wereldluchtvaart werkt dan ook met verlies, en niet zo weinig. Bedragen de totale inkomsten van alle luchtvaartmaatschappijen ter wereld (excl. Rusland en China) ca. 4200 miljoen dollar, de uitgaven belopen 4360 miljoen dollar, zodat men een verlies heeft dat liefst eventjes ca. ½ miljoen dollar per dag bedraagt. Het is dan ook niet te verwonderen dat in het afgelopen jaar 30 luchtvaartmaatschappijen zijn opgeheven of overgenomen door grotere bedrijven. Vooral diverse kleine bedrijfjes in Zuid-Amerika werden getroffen.

Waarom wordt er zoveel nadruk gelegd op de invoering van het straalvliegtuig als vervoermiddel en waarom spreken wij van de jetage? Brengt het een ommekeer in de maatschappelijke verhoudingen?

Het is ingrijpender dan we oppervlakkig denken. Wanneer we de afstanden inplaats van in mijlen uitdrukken in uren, d.w.z. de tijd, die nodig is om ze te overbruggen, maakt het de wereld kleiner. De wereld wordt steeds meer een gesloten gemeenschap. Nederland ligt zo dichter bij Canada. Grote industrieën beperkten vroeger hun keuze voor vestiging van hun bedrijven tot een bepaald land, later tot een bepaald continent, nu strekken zij het uit tot de hele wereld. Zo zou b.v. een Canadees bedrijf Holland kunnen zien als een gewenst industriegebied in verband met beschikbare werkkrachten, arbeidscontinuïteit (geen stakingen) enz. Met de snelle verbindingen kan iemand 's morgens besprekingen voeren in Londen, om 11 uur daar op het vliegtuig stappen, 's middags voor 2 uur al in Toronto zijn en dezelfde dag nog contracten afsluiten in Canada. De afstand Toronto—Vancouver wordt straks in ruim 4 uren overbrugd. Hetzelfde geldt ongeveer voor een afstand New York—San Francisco. Een gevolg is, dat verschillende bedrijven in Californië, die een eigen kantoor hadden in New York, dit opgeheven hebben en het voordeliger is, voor noodzakelijke besprekingen het continent even over te vliegen, dan een vaste bezetting in New York te hebben.

Op 1 Maart heeft de B.O.A.C., een Britse luchtvaartmaatschappij, de eerste jetvlucht uitgevoerd van Toronto naar Londen en daarmee is Toronto met doorverbindingen naar de West, rechtstreeks opgenomen in het grote, snelle wereldverkeer. Onder de genodigden van de pers en het verkeer, die als gast van de B.O.A.C. deze eerste vlucht meemaakten, was ook de Heer L. Koops van Koops Travel Service uit Burlington. Wij hadden het genoegen de mening van de Heer Koops te horen over dit nieuwe vervoermiddel en deze nieuwe verbinding. Hij gaf ons het volgende, enthousiaste relaas:

"Vliegtuigmotoren maken nu eenmaal veel leven en het is niet mogelijk dit lawaai buiten de cabine te houden. Het lawaai is in een straalvliegtuig echter lang zo storend niet als in een propellervliegtuig.

Het lawaai is ook een van de oorzaken, dat reizen per vliegtuig vermoeiend is. Al was het dan de elfde keer in vier jaren, dat ik de oceaan overvloog, zodat het voor mij geen sensatie meer is, toch blijft het vermoeien en ik wijt dit hoofdzakelijk aan het lawaai. Daarom is een vermindering van de vliegtijd met 4 à 5 uur zo belangrijk.

De steile take-off van de jet is een gewaarwording op zichzelf. Zowel het soepele opstijgen als het soepele landen geeft een heel veilig gevoel: je merkt, dat de bestuurder het toestel in zijn macht heeft. Dat de B.O.A.C. als eerste buitenlandse lijn landingsrechten heeft gekregen in Toronto, acht ik op zijn plaats. Natuurlijk hoop ik als geboren Hollander dat de K.L.M. spoedig volgt en wij zo gauw mogelijk een rechtstreekse verbinding krijgen van Toronto, het hart van Canada, en Amsterdam. Wij zijn aan de andere kant, als lid van de Commonwealth, geinteresseerd bij de leidende positie van Engeland in het wereldluchtverkeer. Kapitalen worden door Engeland besteed om deze leidende positie te behouden, waardoor zij in staat waren o.a. de eerste te zijn in een regelmatige jetverbinding over de Atlantische Oceaan in concurrentie met Amerika."

DE VOLGENDE STAP IS 1 MILJARD KM !

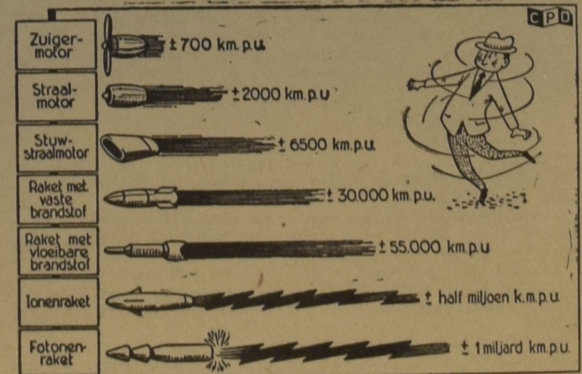
Het is waar, ook onze grootouders moesten eerst even wennen aan die griezelige snelheid van 50 tot 100 km per uur, waarmee de eerste vliegtuigen over hun hoofden raasden. Later werden zij aan deze snelheden gewoon en keken zelfs niet meer op toen de zuigermotor zo sterk werd dat er snelheden van honderden kilometers werden bereikt.

Maar of wij ooit helemaal zullen wennen aan de gedachte dat er voor ons practisch geen grens meer aan de bereikbare snelheid is, blijft een open vraag. De mensen die het weten kunnen voorspellen zelfs dat wij binnen de veertig jaar elke hinderlijke belemmering van de snelheidsgrens van ons af kunnen schudden en dat wij fotonenraketten zullen bezitten die het mogelijk moeten maken om een miljard kilometer per uur te vliegen!

Eerlijk gezegd, het angstzweet breekt ons uit bij de gedachte dat wij in een dergelijke raket zouden moeten vliegen.

En dan te bedenken dat dit allemaal begonnen is met een van die beste grootvaders uit de goede oude tijd, n.l. Dr. Max Planck. In de winter van 1900 maakte deze n.l. zijn quantentheorie bekend en dit nieuwe inzicht bezorgt ons thans die fantastische snelheidsraketten. Aan de fotonenraket wordt in Amerika en Rusland, op de tekentafels, reeds gewerkt. Wij zullen U niet vermoeien met een verhandeling over het wezen der fotonen, het heeft, heel eenvoudig gezegd, iets te maken met het licht, maar dan in kleine stukjes gesneden. Als motor van een fotonenraket zal dan ook iets gaan functionneren dat lijkt op lampen die ultra-violet licht uitstralen. Daarmede kan dan een practisch onbeperkte snelheid van de raket worden verkregen. Een dergelijke fotonenraket is voor ons het hoogst bereikbare voortbewegingssysteem. Een stap terug vinden wij nu de ionen-raket, waarmede echter "slechts" een 500.000 km per uur gehaald kan worden. In Januari van dit jaar hebben geleerden in Cleveland (Ver. Staten), de grote stap gedaan en is er een ionenmotor gecreëerd. Deze motor heeft thans totaal reeds 100 uur gelopen. De motor is het werk geweest van 18 geleerden en de belangrijkheid van deze prestatie kan moeilijk hoog genoeg worden aangeslagen. Er moeten nog verschillende problemen worden opgelost eer deze motor praktisch gebruikt kan worden, maar dat is volgens de geleerden een kwestie van tijd. Hoe een ionenmotor nu precies werkt is zo moeilijk te verklaren, dat wij heerlijk eenvoudig zeggen dat het iets te maken heeft met elektrisch geladen deeltjes van een atoom en water. Dit maakt zo'n "herrie" in en rond de raket, dat deze uiteindelijk een snelheid kan behalen van ca. een half miljoen km p.u. Dat is echter thans nog toekomstmuziek, voorlopig valt er met de ionenmotor ca. 150.000 km p.u. te behalen.

In onze grafiek geven wij een overzicht van de snelheidsbalans van de techniek. Duidelijk zien wij dat het noodzakelijk is om over te stappen op nieuwe systemen, wil men hogere snelheden behalen. Thans zijn wij dus gevorderd tot de ionenmotor, die nog verder ontwikkeld moet worden. Morgen zullen wij overstappen op de fotonenraket en dan wordt, in theorie, elke snelheid mogelijk.

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Zoals te verwachten was, kwamen er reacties binnen op de twee vorige Schemerlampen, gewijd aan de verhouding tussen de Nederlandse christen-immigrant en de Canadezen, nader omlijnd in de twee woorden: evangelisatie en integratie. Het deed me genoegen, dat deze reacties kwamen uit twee verschillende hoeken, n.l. van mensen, die het van harte met me eens waren en van mensen, die het niet met me eens waren. Dit stelt ons in de gelegenheid om dieper in te gaan op deze zaak, die voor ons van het grootste belang is. Vooraf even een woordje met Mrs. V.: Uw brief heb ik ontvangen, hartelijk dank! Voor de bespreking is het beter, dat Uw schrijven even blijft liggen tot een volgende maal, accoord?

☆

We hebben momenteel een dikke en springlevende beer bij de staart, getuige het uitvoerige schrijven van een lezer, Mr. S., dat we wegens gebrek aan plaatsruimte in beknopte vorm moeten opnemen. Hier volgt dan de eerste helft en het daarop aansluitende slot:

"Ik vind het alles overdreven met de uitdrukking: "het klopt niet." Het klopt heel goed, uitgezonderd dan de kerken, die voor 1945 al bestonden. We willen het hebben over kerken, die door immigranten van na 1945 geïnstitueerd zijn. En dan noem ik dat een wonder, wat er door hen gepresteerd is onder biddend opzien tot God. Is er dan nog niet genoeg gedaan door mensen (enkelen uitgezonderd), die in Canada aan wal stapten met alleen werklust en vertrouwen op God, dat Hij de weg zou banen voor hen en hun gezinnen? Als men de verhalen hoort, wat er is geploeterd, dan kan men daar alleen het hoedje voor afnemen.

Dat dit werk door U en door meerdere hardlopers gekleineerd zou worden, dat klopt m.i. helemaal niet. Waar ter wereld is dit geschied in enkele jaren, niet na zovele jaren zoals U schrijft, in enkele jaren is hier iets groots gebeurd in Canada en nog lang niet een voorlopig happy end. Kerkgebouwen nog te kort, maar zeer zeker nog veel te weinig chr. scholen, dat staat nog in het beginstadium. Grote offers worden nog gevraagd om het doel te bereiken, dat men zich voor ogen stelt en dat zal nog jaren duren, voordat iedere gemeente een eigen kerkgebouw heeft, laat staan chr. scholen.

Dus ik concludeer, dat het dan toch maar een zeer klein gedeelte kan zijn, dat zich achter dat rijke bezit van kerk en school zou kunnen verschuilen. Daarom Saskia, dat verschuilen moogt ge onze mensen niet in de schoenen schuiven, ze hebben over het geheel wel meer waardering verdiend. Grote offers zijn gebracht, geloof maar gerust, dat dit alles moeite heeft gekost! De drijfveer tot die harde arbeid is zeer zeker geweest om ook hier in Canada uit hun beginsel te kunnen leven en dat geloofsleven te kunnen versterken door iedere week op te gaan onder de prediking van God's Woord. Dat het dezelfde mensen weinig interesseren zou, wat er met hun medemensen hier gebeurt? Dat zijn ook al weer zulke harde woorden, moeilijk te slikken.

Wij moeten onszelf blijven, daarom behoeven wij ons geenszins te isoleren in het openbare leven. Wil men toch zo spoedig mogelijk zich aanpassen en overgaan op de Engelse taal, omdat men anders zo bevreesd is voor isolatie, waarom dan direct niet overgegaan tot de kerk, die het meeste aanpaste bij onze principes? Dan had er (menselijk gesproken) met 100 gezinnen van de Presbyteriaanse kerk heel veel kracht kunnen uitgaan. Dan had men zich ontzaglijke offers bespaard, want dan waren geen kerkgebouwen en pastorieën, zelfs geen Hollandse en Amerikaanse predikanten nodig geweest."

Tot zover de brief van Mr. S., die naar ik vermoed de mening weergeeft van meerdere lezers, die niet als hij de pen ter hand namen. Aan elk, die er prijs op stelt de discussie over dit onderwerp te volgen, raad ik aan de betreffende nummers te bewaren.

Hier is dus een mannelijke gast in onze kring. Mr. S., veel dank voor Uw openhartig schrijven, dat we punt voor punt zullen behandelen! Om te beginnen, moet ik U er eerst op wijzen, dat U niet ontkomen bent aan een gevaar, n.l. het lezen van dingen, die in mijn artikelen beslist niet te vinden waren.

Dadelijk komt dit naar voren, wanneer U me herinnert aan alles, wat door onze immigranten van na de oorlog in Canada tot stand gebracht is en aan de grote offers, die ze daarvoor gebracht hebben en nog brengen. Dit is door mij niet ontkend, integendeel. Ook ik vind, wat door hen gepresteerd is onder biddend opzien tot God, een wonder. Ik schreef over "vele offers, des te waardevoller, omdat het hier allemaal nieuwkomers betrof, die hun eerste zware jaren doormaakten .... en over prestaties, die we met veel moeite en offers geleverd hebben .... en over een prachtig verhaal van geloof en moed en vertrouwen". Leest U het nog maar eens na!

☆

Uziet, we zij het samen roerend eens, dat hier grote dingen in korte tijd tot stand gekomen zijn en dat dit geweldige offers gekost heeft en dat we ons hierom van harte mogen verheugen, ja zelfs een beetje trots zijn. U vergeet blijkbaar, dat ik dit alles van het begin af meegemaakt heb en dus ook een "ploeteraar" ben. Geloof me, ik zal wel de laatste zijn om dit werk te kleineren. Hoe U daarbij kwam, weet ik niet, maar nee, mijn beste Mr. S., dàt laat ik me niet in de schoenen schuiven!

Daarna scheiden echter onze wegen, want waar ik schreef: we doen nog lang niet, wat we schuldig zijn te doen, vraagt: is er dan nog niet genoeg gedaan? Om welk verschil U me een "hardloper" noemt. Door dit te doen, slaat U de spijker nu precies op de kop, want hier deelt U de mensen, die mijn zienswijze delen in bij de Lopers (laat dat hard er nu even af) en de mensen, die Uw zienswijze delen, bij de Stilstaanders, die op-de-plaats-rust houden in de mening nu al zoveel bereikt te hebben, dat de rest van het werk voor het nageslacht kan blijven liggen. U denkt er niet aan, dat — ondanks alles, wat we reeds gedaan hebben — het moeilijkste gedeelte van ons werk nog vóór ons ligt. Bovendien betekent stilstand altijd achteruitgang!

Op gevaar af van in herhaling te vervallen, maakt ik U er op attent, dat de diepe ondergrond voor dit verschil van zienswijze een verschil in persoonlijke instelling is, dat we in de vorige artikelen reeds uitvoerig besproken hebben. Het doel, dat men zich voor ogen stelt, schrijft U, is: voor iedere gemeente een eigen kerkgebouw en chr. school. Dat mag zo zijn, maar dan is men toch helemaal mis! Dit moet niet het doel zijn, maar slechts de weg, waarlangs men het doel hoopt te bereiken, n.l. een kerk en school-met-de-bijbel, die midden in het Canadese leven staan, waar Canadezen met ons in en op gaan, waar zegen van uitgaat, niet alleen voor ons. Zolang dat doel niet bereikt is, kan elk van onze gemeenten drie kerkgebouwen en zes scholen bezitten, maar volbrengt toch niet de haar door God gestelde taak.

☆

Dit is het kardinale punt .... Denk niet, Mr. S., dat we er plezier in hebben om strijdpunten op te werpen in ons midden, verre van dat. Ik heb gevraagd om de juiste woorden, zodat ik U kan duidelijk maken hoe uitermate belangrijk het is, dat wij allen deze zaak in het goede licht zien. Het zou heel erg wezen, wanneer onze immigranten-gemeenten dezelfde fout begingen, die in het verleden door kerken in de States en in dit land begaan is: tientallen jaren in een community staan, zonder iets voor de omgeving te betekenen. Hoe kon men het verantwoorden?

Dat de drijfveer tot onze harde arbeid en offers was, het verlangen om hier uit ons beginsel te kunnen leven, daarover zijn we het ook eens. Ik heb niet gezegd, dat deze drijfveer op zich zelf verkeerd is, maar ze wordt verkeerd, wanneer ze de enige drijfveer is, zodat we aleen aan onszelf en onze kinderen denken. Ja, ik durf hier nogmaals te beweren, dat het een aanzienlijk deel onzer kerkleden vrijwel koud laat wat er gebeurt met de mensen, die om hen heen leven. Dat ze er niet aan denken om naar buiten uit te treden met hun blijde boodschap, iets, dat ze nu toch langzamerhand wel eens mochten gaan doen! We hebben het over de practijk van het dagelijks leven, Mr. S., niet over wat ze als hun geloof belijden. U vindt dit harde woorden, die moeilijk te slikken zijn, maar zulks is met de waarheid meestal het geval....

Juist uit het verlangen om onszelf te blijven, komt ons isolement voort, want dit "onszelf blijven" staat helaas in 9 van de 10 keer gelijk met "op onszelf blijven". Elke immigrant (en zeer zeker een christen-immigrant) moet ernaar streven om zijn Canadees burgerschap daadwerkelijk aan te nemen en niet alleen op een sierlijk ondertekend document, dat stof verzamelt in een bureau-lade. Wanneer we geestelijk iets voor onze nieuwe landgenoten willen betekenen, moeten we hun tonen, dat we bij hen behoren en dat hun belangen nu ook de onze zijn. Hier komen we dus op het terrein van het "openbare leven, waar we onze sporen moeten verdienen. Geen evangelisatie zonder een zekere mate van integratie, die .... weer terugslaat op ons godsdienstig leven!

Wij kunnen niet onszelf blijven. We zijn nu immers geen Nederlandse christenen meer, maar Canadese! Natuurlijk weet ik wel, dat het in de grond der zaak geen verschil maakt of men nu Christen is in Winnipeg, in Tokio of in Amsterdam. Maar de practijk van het christelijk leven is in elk land weer verschillend en brengt haar eigen problemen mee. Nu zal de ene immigrant dit alles sneller doorzien dan de andere en waarschijnlijk zijn er ook immigranten, die er niet eens door beroerd worden, maar tot hun laatste dag in Canada voor 100% Nederlander blijven in denken, doen en laten.

Kijk eens, Mr. S., als wij moesten wachten met het werk onder de Canadezen tot elke gemeente een eigen kerkgebouw en chr. school heeft en elk kerklid perfect Engels spreekt, dan waren we over 30 jaar nog aan het wachten, want de immigratie gaat steeds door. Dan is het einde van de ketting niet in het zicht, want na de kerkgebouwen en de lagere scholen volgen de highschools en dan

(Vervolg op pag. 8)

PER LUGPOS

Desimalisasie van die geld in Suid-Afrika

Van 14 Februarie 1961 af sal die ponde, sjielings en pennies iets van die verlede wees in Suid-Afrika. 'n Pond sal dan as twee rand bekend staan, terwijl 'n sjieling tien sent sal wees. Die halfkroon sal heeltemal verdwyn. Die sikspens word vyf sent en die trippens 2½ sent. Gedurende die laaste twee maande van die huidige skooljaar, sal die skoolkinders geldsomme in die nuwe eenhede doen. Dit sal seker baie interessant wees om hierdie oorskakeling te belewe.

Tot dusver was die koningin van Engeland, wat ook die koningin van Suid-Afrika is, se beeld op die Suid-Afrikaanse muntstukke. Op die rande en die sente sal haar beeld egter nie meer verskyn nie, maar wel die hoof van Jan van Riebeeck, die stigter van die blanke volksplanting in Suid-Afrika. Die beeld van Jan van Riebeeck verskyn reeds op die Suid-Afrikaanse papiergeld, en dit was dus heeltemal natuurlik dat hierdie Nederlandse Calvinis op ons muntstukke verder in gedagtenis gebring sal word.

Wat sal in die ander lande van Afrika gebeur? Sal in die Britse protektorate, Basutoland en Swaziland, die Britse geld in omloop bly, of sal die Suid-Afrikaanse eenhede aanvaar word? Die Federasie van Rhodesië en Njassaland sal ook moet besluit wat hulle gaan doen. Die eeue-oud stryd tussen Boer en Brit sal seker nou ook op die gebied van die geldeenheid uitgespook moet word. Dit sal interessant wees om hierdie tweegeveg op die kontinent van Afrika dop te hou — veral aangesien die stryd betreklik vriendskaplik uitgespook sal kan word.

Die Potchefstroomse Universiteit vir Christelik Hoër Onderwys

Die P.U. vir C.H.O. het weer met 'n nuwe akademiese jaar begin. Na skatting sal die inrigting vanjaar sowat 1,750 studente hê. Die snelle uitbreiding bring baie boubedrywighede mee. 'n Groot dameslosieshuis vir ongeveer 200 studente is sopas voltooi. Die gebou van die Musiekkonserwatorium word D.V. op 8 April in gebruik geneem. Die groot nuwe huishoudkundegebou nader voltooiing. Die volgende nuwe geboue word reeds beplan: 'n groot nuwe manslosieshuis, 'n nuwe Dierkundelaboratorium en 'n tweede Sielkundelaboratorium. Hierdie Calvinistiese universiteit kan van groot seën getuig. Moontlike uitbreiding in die rigting van 'n ingenieursfakulteit sal noukeurig ondersoek word. Die vervaardiging van olie uit steenkool geskied te Sasolburg op 'n geweldige skaal. Sasolburg se naaste universiteit is juis Potchefstroom. Dit kan dus verwag word dat die universiteit besonder in die petroliumskeikunde sal belangstel. Dit verdien oorweging om 'n sodanige instituut vir petroleumchemie die Colijn-instituut te noem. Dit is tog welbekend dat wyle dr. Colijn voor sy aanvaarding van die leierskap van die Anti-Rewolusionêre Party aan 'n petroleummaatskappy verbonden was.

Aktiwiteit op die Calvinistiese front

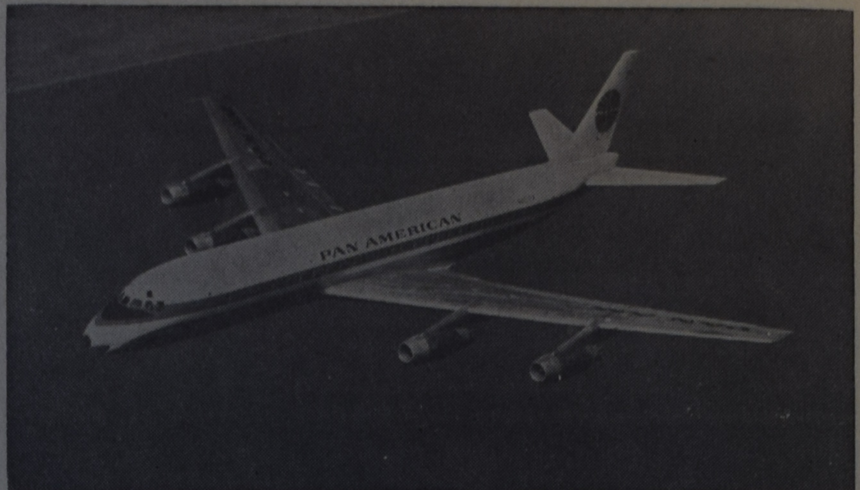
Die begin van die jaar 1960 is deur groot aktiwiteit op die werkterrein van die Calviniste gekenmerk. Die Afrikaanse Calvinistiese Beweging het in Pretoria 'n geslaagde simposium oor die vraagstuk van gesinstoelae gehou. 'n Nuwe beweging het op die meer kerklike terrein tot stand gekom: die Reformasiefront. Die eerste uitgawe van hul blad het ook nou verskyn. Die Reformasiefront is op die inisiatief van ds. Maris gestig en het sterk simpatieë met die I.C.C.C. In Pretoria sal waarskynlik binnekort 'n Vereniging vir Christelike Onderwys tot stand kom. Die stigtingskongres word D.V. op Goeie Vrydag gehou. Op die program verskyn die name van 'n paar teoloë, 'n advokaat, 'n filosoof, mar geen onderwyser of ander opvoedkundige nie. Dit is wel vreemd, aangesien die P.U. vir C.H.O. een van die grootste Opvoedkundefakulteite in Suid-Afrika het. Ons hoop om ook hieroor later nader te berig.

Suid-Afrika ontvang juis op die oomblik besoekvan 'n bekende Nederlandse Opvoedkundige, dr. H. Turkstra. Dr. Turkstra is 'n wiskundige. In Nederland was hy direkteur van 'n Lyceum, en het ook lesings aan die Vrye Universiteit gegee. Dr. Turkstra het reeds op Potchefstroom lesings gegee, terwyl ook in Pretoria vir hom 'n program gereël word. Dr. Turkstra is die broer van die bekende Turkstra — bakker van Potchefstroom — van hom het u wel vroeër in Calvinist-Contact gelees.

Suid-Afrika en Kanada

Die besoek van die Britse premier MacMillan aan Suid-Afrika het die blankes onder die indruk gebring dat die Weste bereid is om die voortbestaan van die blankedom in Suid-Afrika op te offer in die waan dat die vriendskap van die gekleurde rasse op die wyse verkry kan word. In Brittanje is 'n boikotbeweging teen blanke Suid-Afrika op tou gesit. Ook lande soos Swede laat hul heel onsimpatiek uit. Daarom word dit besonder gewaardeer dat Kanada so vriendskaplik teenoor Suid-Afrika optree. U kan daarvan verseker wees dat dit niet onopgemerk verbygaan niet. In tye soos hierdie leer ons ons vriende waardeer. Wees ook daarvan verseker dat dit met ons goed gaan. Terloops, die pragtige nuwe Bantoekerk te Vlakfontein is verlede Saterdag onder blyke van groot vreugde van beide blank en nie-blank feestelik in gebruik geneem.

SUID-AFRIKAANSE
CALVINISTIESE
NUUSDIENS.

Pan American World Airways DC-8C Jet Clipper, the fastest, longest-range, overseas Douglas jet, will connnect major cities of the United States with European points on nonstop flights of less than seven hours. The DC-8C, Jet Age member of a long line of Douglas airliners, is capable of nonstop flights in either direction across the Atlantic or Pacific. The DC-8C's and Boeing International Jet Clippers which make up Pan American's jet fleet have shrunk the world by almost 40 per cent since the airline opened international jet service in 1958. These long-range, high speed jets have made possible an unprecedented movement of people between the Old World and the New. The DC-8C has a cruising speed of 575 miles-per-hour and can carry 168 passengers in an all-Economy class seating arrangement.

ONDER DE SCHEMERLAMP

(Vervolg van pag. 7)

moet er natuurlijk nog een universiteit komen enz., vult U zelf maar aan. Alles zou hoe langer hoe mooier worden. We zouden nog veel meer prestaties op onze naam hebben dan nu, maar al die tijd tekort schieten tegenover de Heer der kerk en het volk, waartussen Hij ons gesteld heeft.

We hebben er een gewoonte van gemaakt om deze zaak: hoe de boodschap onder de Canadezen te brengen, te bejammeren als een ingewikkeld en bijna onoplosbaar probleem. Ik beweer helemaal niet de oplossing klaar te hebben, maar m.i. zijn we al een eind op weg naar een oplossing, wanneer we in alle eenvoud met de ons nu ten dienste staande middelen het werk aanpakken. Eén ding weet ik zeker, dat we niet de Canadezen kunnen veranderen, dus als we hen bereiken willen moeten wij veranderen en ons tot hen keren! Daarbij zullen in de naaste toekomst de Nederlandse taal, geliefde instellingen en tradities op de achtergrond geraken, zaken, die ons in de loop der tijden bijna heilig werden. Daarbij zullen dus grote offers gebracht moeten worden, geen geldelijke, maar offers, die minstens even zwaar vallen....

De bereidheid om deze laatstbedoelde offers te brengen, mis ik in Uw schrijven ten enenmale, Mr. S. (Zie ook het tweede gedeelte, volgende maal, Saskia.) U stelt aan het slot van Uw brief wel, dat wij — omdat we bevreesd zijn voor isolatie — dan maar beter dadelijk lid hadden kunnen worden van b.v. de Presbyteriaanse kerk, maar dat is "beside the point". Aangenomen, dat dit mogelijk was, dan zou immers voor ons allen het enige voordeel geweest zijn de besparing van financiële offers. De andere offers hadden we dan nog veel eerder moeten brengen! Bovendien zijn onze kerken evengoed Canadees als de Presbyterian Church en hebben dus dezelfde taak ten opzichte van de buitenkerkelijke. Het mocht even langer duren, voordat we aan de uitvoering van deze taak konden gaan denken, maar de verantwoording ligt er. Voor wie met een open hart luistert naar de woorden, die de Here Jezus en Zijn apostelen over dit onderwerp spraken, is het duidelijk, dat wij in Canada geen kerk kunnen onderhouden, die langer dan strikt noodzakelijk is Nederlands van aard blijft en daardoor gesloten voor de bevolking van dit land.

Om ieder misverstand te voorkomen, wil ik hier nadrukkelijk onderstrepen, dat het bouwen aan kerken en scholen, plus de oprichting van clubs en societies een enorm en prachtig werk is, waaraan we vooral onze krachten moeten wijden. Maar dit is allemaal werk naar binnen, gericht op ons eigen geestelijk welzijn. U weet net zo goed als ik, dat de kerk niet slechts naar binnen moet werken, maar ook naar buiten. Voor dit laatste acht ik in verscheidene gemeenten (nog niet overal) de tijd gekomen en ben hierin lang niet de enige. Zolang men in die plaatsen doorgaat met de opdracht tot zendingswerk op het thuisfront uit de weg te gaan, dan blijven we bij onze mening: "Daar klopt iets niet!"

In de volgende Schemerlamp hopen we het tweede gedeelte van Uw schrijven te behandelen, dat over de taal-bariière gaat, Mr. S. Voor U en alle lezeressen en lezers hartelijke groeten van

SASKIA.

VROLIJKE VISVANGST

Een vreemde manier van visvangst wordt toegepast in de kristalheldere wateren aan de kust van de Amerikaanse staat Washington in de Grote Oceaan. Twee aan twee varen daar ongeveer 30 mijl ten zuiden van Vancouver B.C. speciale platte schuiten, met op de voorplecht een uitkijk op een hoge toren. Tussen de boten worden netten door het water getrokken en vanaf de hoge uitkijkpost klinkt af en toe een uitroep, waarop de netten worden ingehaald. De uitkijk heeft gezien, dat een school zalmen door het heldere water juist boven het net zwom. Op die manier is er (bijna) geen kunst meer aan . . .

Kunnen we hier dan niet spreken van een "wonderbare visvangst", een wonderlijke visvangst is het stellig wel, want alle zalmen, die op deze manier gevangen worden, krijgen zo spoedig mogelijk weer de vrijheid in het zilte nat. Maar eerst worden ze voorzien van een "oormerk" vlak onder de rugvin, met het opschrift "Fifty cents reward", een nummer en een adres in Amerika of Canada.

Deze wonderlijke visserij is uniek in de wereld. Hier werken Canadese en Amerikaanse officiele instanties samen om na te gaan, hoe de vis leeft en zich beweegt in de wateren van de kust en inde rivieren langs de kust. Wanneer vissers een gemerkte vis vangen en het metalen schijfje inleveren, dat hen een kleine premie oplevert, hebben de onderzoekers de gelegenheid, na te gaan, wanneer de vis gemerkt werd en op welke plaats. Zodoende hoopt men meer inzicht te krijgen in de levensgewoonten van de vissen, om daardoor de visserij te kunnen bevorderen.

Dit merken van vis werd voor het eerst met succes uitgevoerd door Charles G. Atkins in 1873. Sindsdien zijn honderdduizenden vissen gemerkt, maar de moeilijkheid is lange tijd geweest, de juiste manier en het juiste materiaal te vinden. Gedurende de laatste twintig jaren echter is het merken van vis op grote schaal uitgevoerd en is het een erkend en beproefd middel voor de bestudering van het vissenleven.

☆

Het zwaait wel een beetje, maar alles went. Met alleen maar een stok om zich vast te houden en een grote zonnebril op tegen het geschitter op het water, speurt de uitkijk naar scholen van zalm.

Snel handelen is de boodschap, zodra de uitkijk zijn sein gegeven heeft. De internationale samenwerking op het gebied van onderzoek en bevordering van de visserij heeft tot gevolg, dat de zalm belangrijk in aantal toeneemt en een goede bron van inkomsten voor vele vissers wordt.

Canada-Netherlands Council

Due to increasing interest in Holland, its people, and trade with that country, a group of Canadian and Dutch businessmen in Toronto recently formed a Canada Netherlands Council. The initial membership is thirty.

The first meeting of the Council will be a luncheon meeting on Wednesday, May 4th, when His Excellency D. J. von Balluseck, Netherlands Ambassador to Canada, will be the guest speaker on the subject "In Search of bigger and freer Markets". May 5th is the anniversary date of the liberation of Holland by the Canadian Army in 1945.

An Executive Committee has been established, comprised of the following members:

Mr. A. C. Ashforth, President of the Toronto-Dominion Bank, as President.

Mr. J. C. Tupker, General Manager of Holland Life Insurance Society Ltd., as Secretary-Treasurer.

Mr. R. C. Berkinshaw, Chairman of the Board, Goodyear Tire & Rubber Company of Canada Ltd.

Mr. J. A. Medland, President, Culverhouse Canning Company Ltd.

Mr. E. J. D. Mulder, Manager, KLM Royal Dutch Airlines.

Mr. F. W. Nicks, President, The Bank of Nova Scotia.

Mr. J. K. Overweel, President, Jan K. Overweel Ltd.

Mr. H. H. Van Buskirk, President, Great Lakes Overseas (Canada) Ltd.

Among those who have already entered the membership of the Council are:

Mr. W. M. V. Ash, President, Shell Oil Company of Canada Ltd.

Honourable Louis O. Breithaupt.

Mr. J. B. Carswell, Consulting Engineer.

Mr. H. G. Langford, President, Chartered Trust Company.

Mr. A. Bruce Matthews, President, Excelsior Life Insurance Insurance Company.

Mr. Alex. McD. McBain, President, United Accumulative Fund Ltd.

Lt-Gen. Guy G. Simonds, President, Frontenac Floor & Wall Tile Ltd.

Mr. T. O. Van Dissel, General Manager, G. Dikkers of Canada Ltd.

Mr. D. C. F. Van Eendenburg, President, Philips Electronics Industries Ltd.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY
AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

Birth-announcements $ 2.50
Engagement-announcements . . $ 2.50
Marriage and anniversaries . . . $ 3.50
Notifications of death . . . . . $ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00. Every word more 5¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With thanks to God, we are happy to announce the birth of our first child

JOAN MARGARET

Mr. and Mrs. B. Korten.

March 19th, 1960.

1127 Second Ave.,
Niagara Falls, Ont.

STEPHEN ELGERSMA
and
JENNY BOERSMA

hereby announce that their marriage will take place D.V. on Friday, April 1, 1960 at 7:30 P.M. at the Christian Reformed Church at Exeter, Ontario. Rev. G. J. Hoytema officiating.

Reception at Exeter after the wedding ceremony and at Canfield Community Centre on Friday, April 8th, at 8 P.M.

Their future address will be R.R. # 3, Caladonia, Ont.

Na een geduldig gedragen lijden is in de volle zekerheid des geloofs ontslapen onze lieve vrouw, moeder en grootmoeder

LOUISE VAN DER SCHEE,

in de leeftijd van 54 jaar.

Haar getuigenis is ons tot grote troost. (2 Tim. 4 : 8)

De diepbedroefden:

De Lier, Holland:
Mr. E. van der Schee.
Mr. C. van der Schee.
Miss J. van der Schee.
Mr. A. van der Schee.
Miss L. van der Schee.

Brantford (Ont.):
Mr. en Mrs.
W. van der Schee.
Mr. en Mrs.
J. van der Schee.

De Lier, 14 Maart 1960.

De begrafenis heeft plaats gehad op Vrijdag 18 Maart 1960 te De Lier, Holland.

---

110 Acre Mixed Dairy farm te koop

3 mijl van Smithville, Ont. (9 kamer huis, badkamer, furnace. Veel ruimte. Beste barn, silo. Holstein vee. Al de machinerie. Kleigrond. Vraagprijs $ 29,000.00. Down $ 15,000.00.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

P.S. We hebben meer farms te koop.

SINGLE MAN WANTED

on modern beef farm. Good home and working conditions. 6 Miles from Chr. Ref. Church. Send letters to Mr. John Langendoen, R.R. 1, Malton, Ont., or phone Snelgrove 137J12.

SLAGER

In Red and White Store te Orillia (Ont.) gevraagd: een ervaren Slager, die tegelijk goed verkoper is. Kennis van het Engels vereist. Goed aanvangssalaris. Inlichtingen bij Rev. J. Kuntz, pastor Chr. Ref. Church, 107 Emily St., Orillia (Ont).

For rent: Well decorated
THREE-ROOM APARTMENT
share bath, $55.— monthly. Telephone Hamilton, FUlton 5-3657.

Gevraagd:
FARM HULP

Plaats voor enige huisgezinnen op gemengd- en dairy bedrijven. Twee gezinnen liefst tegen de eerste April. Goed loon. In de nabijheid van Stratford. Ook enkele farms te koop. Schrijf aan: S. Klaver, 255 Erie St., Stratford, Ont.

Dairy farmer needs
MARRIED HELP

Must be reliable, competent, experienced. Separate living quarters. Write, giving details, to Box 885, Orangeville, Ont.

MARRIED HELP WANTED

on beef farm. House is available. Must be experienced with machinery. State age, experience etc. to Box 911, Orangeville, Ont.

Te koop aangeboden wegens omstandigheden:

GROTE ELECTRISCHE KOELKAST

6 x 6 x 8 (kan gemaakelijk uit elkaar genomen), electrische gehaktmolen (Hobart), worststopper, pekelspuit om hammen en rookvlees te pekelen, Coca Cola koeler, hakblok. Alles in prima conditie. A. Zijlstra, R.R. 3, St. Catharines, Ont., hoek Lakeshore en Mastendale Road. Telef. WE 5-6601.

MILK CONTRACT FARM

135 acres clay loam. Frame house, running water. 2 barns. Well built throughout. Contract 10,800 lbs. monthly. 46 head registered Holsteins. Full line power machinery. Near Public School and Reformed Church. Gerald Morris, Real Estate Broker, Metcalfe, Ontario.

REGELMATIGE DIENST NAAR

Rotterdam!

VAN MONTREAL, QUEBEC EN HALIFAX...

De populaire en voordelige Ryndam van de Holland-Amerika Lijn, begint in 1960 een vaste dienst tussen Canada en Rotterdam via Southampton en Le Havre.

Geheel "air-conditioned" en voorzien van stabilisatievinnen, een geheel dek met ruime, gerieflijke lounges, hoffelijke bediening en deskundig zeemanschap, resultaat van een meer dan 85 jarige ervaring van de Holland-Amerika Lijn, zullen een overtocht in de Ryndam tot een zorgeloze vacantie maken.

Of U in 1960 voor zaken of plezier naar Europa gaat, reist per Holland-Amerika Lijn, "U vaart er wel bij".

EVENEENS AFVAARTEN VAN NEW YORK...

Bezoekt New York, "het wereld ontspanningscentrum" als een aantrekkelijk begin van Uw reis naar Europa.

De veelvuldige afvaarten van New York naar Rotterdam geven U voldoende keus voor aansluiting op Uw eigen reisplannen.

SPECIALE FLORIADE AFVAARTEN...

Volgende Holland-Amerika Lijn afvaarten (Tulip Sailings) ingezet in verband met de verwachte grote belangstelling voor de Internationale Tuinbouw Tentoonstelling "Floriade", te Rotterdam van 25 Maart tot 25 September.

van MONTREAL: *Ryndam* *12 Mei*
Ryndam *6 June*
van New York: *Statendam* *13 Mei*
Rotterdam *20 Mei*
Nieuw Amsterdam *27 Mei*

Holland-America Line

Boekt Tijdig bij Uw Reisbureau.
MONTREAL, TORONTO, HALIFAX, WINNIPEG, VANCOUVER

FIRST AND SECOND MORTGAGES

promptly arranged. Call W. Edward Green, 15 King St. West, Hamilton, JA 9-7195.

Vele GOEDE FARMS te koop rond YORK, Ont.

dicht bij Chr. Ref. Church en Chr. School. Stelt U in verbinding met één van de fieldmen van de Chr. Ref. Church te York.

Mr. W. Blijleven,
R.R. 3, Caledonia.
Mr. S. Reitsma,
R.R. 3, Caledonia.
Mr. P. De Leeuw,
R.R. 1, York.

HELP WANTED

Experienced man wanted on dairy farm. Wages approx. $ 200 a month, including house with modern conveniences, hydro and milk. More help kept. Close to Chr. Ref. Church and Chr. School. Phone Brampton GL 1-3441. Mr. S. Ysselstein, R.R. # 1, Meadowvale, Ont.

For sale:
One 7 x 9 Braced
SIDE DUMP BODY
and one 7 x 11 Braced
SIDE DUMP BODY
with 10—12 ton hoist.

Will sell for sharp price. Contact: Walinga's Body and Coach Comp. P.O. Box 638, Tel. 958, Fergus, Ont.

BELLEVILLE AREA FARMS

240 ACRES, 130 acres work land, highway location, close to village and canning factory, large kip roof barn, large brick house, furnace and bath. $ 26,000.00. - $ 10,000.00 down.

WATER FRONT FARM on Bay of Quinte, 95 acres, 3 houses and good barn, 1 house and barn with all conveniences, 150 tree orchard, 1½ mi. from Belleville on hard surface road. $ 25,000.00. - $ 10,000.00 down or suitable offer.

STOCK, MACHINERY AND FARM. - $ 21,000.00. - $ 8.000.00 down. 6% first mortgage for balance. 200 Acres, rolling clay loam, good house, large barn, other buildings good. Water in all. Taxes $ 260.00.

FARM, STOCK AND MACHINERY. $ 15,000.00 - $ 6,000.00 down. 5 mi. from Belleville on good road. 20 head of Holstein cattle, new International machinery, 4 bedroom house, kip roof farm, 90 acres in all. A real buy!

156 ACRES, 70 acres of it good gardening soil, modern brick home, 3 acres raspberries planted, close to factory for peas and corn, $ 11,500.00, only $ 3,500.00 down. Easy terms.

150 ACRES of best clay loam soil, 142 of workland, all 8 acres fields, mostly level, large brick house, 2 barns, one ties 40 head, also horse stalls and open pens. This is an excellent dairy farm, would handle 40 milking cows. $ 16,500.00, terms.

100 ACRES, 7 rooms house, taxes $ 98.00. Price $ 5,000.00 - suitable offers.

Many more to choose from, some with dairy contracts.

FOR FARMS SEE —

H. R. Robinson, Real Estate
BANK OF COMMERCE, BELLEVILLE
Cornelius Vandervelde - salesman. R.R. # 1, Foxboro.
Phone Woodland 2-6227.

WESTON CHRISTELIJKE SCHOOL

$ 2000.— down. Mooie 6 kamer split level bungalow, vlak bij winkels en busverbinding. Extra toilet. 5½% eerste hypotheek.

WILLOWDALE CHRISTELIJKE SCHOOL

$ 2000.— down. Eerste klas gebouwd, 6 kamers bungalow. 5½% eerste hypotheek. Ingebouwde garage. Eigenaar "anxious"!

Phone or write for reliable and respected name in the real-estate business:

GERRIT BROOS
Representative of
Harvey Keith Realtor
181 Eglinton Ave. East, Toronto
Phone (bus.): HU 7-3333
and (res.) BA 5-5139

DAIRY FARMS

118 ACRES, 40 stuks Holstein vee, 27 melkkoeien, complete serie goede machinerie, met inbegrip van 2 tractors, baler, nieuwe combine, 2 cement silos, bulk cooler, goede melk quota, goed huis met pressure system en furnace, vraagprijs $ 43,000.00, terms arranged.

FRUIT FARM, 30 acres dicht bij Beamsville, 20 acres beplant met fruit, waaronder 9 acres druiven, de rest in fruitbomen, complete serie goede machines, gebouwen in goede staat, met alle gemakken en leidingwater, volle prijs $ 37,500.00, terms arranged.

280 ACRES, 75 stuks registered en accredited Holsteins, nieuwe barn volledig uitgerust met automatische stable cleaner, mow drier en pipeline milker, bulk cooler, complete serie practisch nieuwe gereedschappen en machines, met inbegrip van 2 grote tractors, forage harvester, irrigation system, modern huis aan harde weg, redelijke prijs met voordelige afbetalingsregeling.

110 ACRES, 22 stuks registered en accredited Holstein vee, modern huis aan harde weg, dicht bij dorp, uitstekend melkcontract, goede gereedschappen, gasbron met goede productie, volle prijs $ 37,000.00, terms arranged.

130 ACRES, modern huis en barn, goed vruchtbaar land, 45 stuks registered en accredited Holstein vee, goede serie machinerie met inbegrip van 2 tractors, goed melk quota, volle prijs $ 55,000.00, terms arranged.

180 ACRES aan harde weg, 4 mijl van city, 47 stuks registered en accredited Holsteins, 30 melkkoeien, 18 acres druiven, barn uitgerust met stable cleaner en bulk cooler, modern huis, goede serie gereedschappen, redelijke prijs.

100 ACRES, aan Highway # 20, groot huis en barn in goede staat, 90 acres bewerkbaar, 28 stuks vee, een goede koop voor $ 22,000.00, terms arranged.

Telefoneer of schrijf

CHAS FREURE
WELLANDPORT, ONT. - Tel. 26R3
Representing —
Donald Alsop Agencies Ltd.
Fenwick & Fonthill Realtors

Kerknieuws

CHR REF. CHURCH

Tweetal te Clinton ,Ont. L. Slofstra te Hengelo, Ndl. en L. Tamminga te Smithers, B.C.

Beroepen te Lacombe, Alta. N. Beute te North Blendon, Mich.

Beroepen te Renfrew, Ont. H. Hollander te Alliston en Orangeville, Ont.

Bedankt voor Sarnia, Ont. A. de Jager te Brockville, Ont.

Bedankt voor Ottawa, Ont. A. B. C. Hofland te Sarnia.

Bedankt voor Red Deer, Alta. J. C. Verbrugge te Chatham.

REFORMED CHURCH

Beroepen te Montevideo, Minn. A. A. Schermer te St. Catharines, Ont.

Te Harriston, Ont. J. Moerman te Galt, Ont.

Te Edmonton, Alta. H. J. Van Leeuwen te St. Anna Parochie, Ndl.

Aangenomen naar Vancouver, B.C. M. P. Vander Woude.

SCHOOLNIEUWS

"LUCTOR ET EMERGO"

Zaterdag 12 Maart werd in Strathroy een vergadering belegd door de Ont. All. of Chr. Schools section Chatham, om te komen tot de oprichting van een Chr. High. School Soc. in district Chatham.

Er waren 17 verenigingen uitgenodigd, hoewel er maar 9 waren vertegenwoordigd. Dat was erg jammer en we hopen dat de vele sneeuw daarvan de oorzaak was.

Na een breedvoerige discussie werd besloten een vereniging op te richten, waarna een klein bestuur werd gekozen, hetwelk later uitgebreid zal worden.

Het is nog maar een klein begin, maar we weten dat het met Gods hulp zal groeien.

Als U dit leest en U ziet de noodzaak van Chr. Middelbaar onderwijs, neem dan Uw pen en stuur $5 dollar (dit is de contributie voor 1 jaar) naar onze penningmeester, A. de Haan R.R. 1 Salford.

Geve de Here ons allen een oprecht warm hart, niet alleen voor Zijn kerk of Chr. Lager, maar ook voor het Chr. Middelbaar onderwijs.

Secr. L. Markusse

Uit Nederland

Ds. F. A. den Boeft Geref. pred. (vrijgemaakt) te Helpman, Gr. is teruggekeerd naar de Geref. Kerken. Ds. den Boeft was een der vooraanstaande predikanten in de dagen der vrijmaking. Meerdere functies bekleedde hij binnen de Geref. Kerken art. 31 K.O. o.a. 2e voorz. der Mannenbond en voorzitter van het Geref. Politiek Verbond. Verscherpt verschil van mening was oorzaak dat Ds. den Boeft zich onttrok aan de Geref. Kerken Vrijgemaakt. Ds. den Boeft is 63 jaar oud en was predikant te Kruiningen, Amersfoort en Kralingen.

Another Year

Het jaarboek van de Chr. Ref. Church voor 1960 is weer verschenen en geeft een overzicht omtrent de ontwikkeling in 1959. Hieruit blijkt dat het aantal gemeenten met 12 is vermeerderd en nu 541 bedraagt.

Het aantal gezinnen vermeerderde met 1361 en is nu 52.689. Het zielental is nu 236.145, een vermeerdering van 7230 over 1959. Het predikantental is 442 een aanwinst van 18. Het aantal vacatures verminderde van 105 tot 94. Van deze 94 vacante gemeenten genieten 33 de geestelijke verzorging door Home Missionaries.

Behalve het genoemde aantal predikanten in "gewone dienst" zijn er 46 werkzaam op de zendingsvelden, 31 zijn er verbonden aan Hoger of Middelbaar onderwijs, 17 hebben een taak op verschillende nauw aan de kerken verbonden terreinen.

Het aantal emeriti bedraagt 72.

Het totale aantal predikanten is derhalve 659.

Ook de Chr. Ref. Church ontkomt niet aan een zekere verschuiving. Tegenover de overkomst uit andere kerkgenootschappen van 2972 (inbegrepen zij die hun lidmaatschap hernieuwden), staat een een afvloeiing naar andere kerken van 2432.

In dit opzicht is de totale winst voor de kerken niet erg groot.

Hieronder volgen de gegevens speciaal voor Canada verdeeld over de provincies.

1 Januari 1960

Prov.	gemeenten	pred.	HM	gezinnen	zielental
B.C.	19	16	1	1193	6090
Alberta	28	16	1	2046	10523
Sask.	2	—	—	65	283
Man.	3	3	—	264	1345
Quebec	1	1	—	75	288
N.S.	4	1	2	118	571
P.E.I.	1	—	—	23	122
Ontario	80	60	3	6968	35009
N.B.				plm. 15	plm. 70
Totaal	138	97	7	10767	54301
1 Jan. 1959	136	98	7	10068	50710

De "Jet Age" is nu ook voor de K.L.M. aangebroken. Deze nagekomen nieuwsfoto toont de aankomst van de DC-8 "Albert Plesman" op Schiphol, vorige week Vrijdag. Het machtige toestel was direct omstuwd door vele belangstellenden.

DE KRACHT VAN DE BIJBEL

Een Canadese Baptistische werkgever gaf aan een Italiaanse immigrant, die voor hem werkte, een Italiaanse bijbel. Nadat deze man zijn bijbel enige tijd gelezen had, kwam hij op zekere morgen naar zijn baas, wees op zijn bijbel en riep uit in gebrekkig Engels: Jezus — mijn Zaligmaker.

Sinds die tijd hebben nog drie andere Italiaanse immigranten Jezus als hun Zaligmaker leren kennen en geeft de dominee van deze gemeente iedere donderdagavond een bijbel-les voor een groep van deze mensen, waarbij de man, die het eerst tot bekering kwam, als tolk dienst doet.

LEZERS SCHRIJVEN:

"Verder moet ik U nog vertellen dat we er geen spijt van hebben gehad, dat we ons verleden jaar op Calvinist-Contact hebben geabonneerd. Het wordt door ons van A tot Z gelezen en we hebben er veel van geleerd. S. te S.